

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) nr. 1060/2009

af 16. september 2009

om kreditvurderingsbureauer

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og
Socialt Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kreditvurderingsbureauer spiller en afgørende rolle på de globale værdipapir- og bankmarkeder, da deres kreditvurderinger anvendes af investorer, låntagere, udstedere og regeringer som hjælp til at træffe investerings- og finansieringsbeslutninger på et oplyst grundlag. Kreditinstitutter, investeringsselskaber, forsikrings-, livsforsikrings- og genforsikringsselskaber, institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) og arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser kan anvende disse kreditvurderinger som grundlag for beregningen af deres kapitalkrav til solvensmæssige formål eller for risikoberegningen i forbindelse med deres investeringsaktivitet. Kreditvurderinger har således en stor betydning for markedernes funktion og investorers og forbrugeres tillid. Det er derfor vigtigt, at

kreditvurderingsaktiviteter udføres i overensstemmelse med principperne om integritet, gennemsigtighed, ansvarlighed og god ledelse for at sikre, at kreditvurderinger, der anvendes i Fællesskabet, er uafhængige, objektive og af tilstrækkelig høj kvalitet.

- (2) I øjeblikket har de fleste kreditvurderingsbureauer deres hovedsæde uden for Fællesskabet. De fleste medlemsstater regulerer ikke kreditvurderingsbureauernes aktiviteter eller betingelserne for udstedelse af kreditvurderinger. Selv om kreditvurderingsbureauerne har en stor betydning for de finansielle markeder, er de kun på enkelte områder omfattet af fællesskabsretten, bl.a. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation ⁽⁴⁾. Derudover er kreditvurderingsbureauerne omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut ⁽⁵⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag ⁽⁶⁾. Det er derfor vigtigt at fastsætte nogle regler, der sikrer, at alle kreditvurderinger, som udstedes af de kreditvurderingsbureauer, der er registreret i Fællesskabet, er af tilstrækkelig høj kvalitet og udstedes af kreditvurderingsbureauer, der er underlagt strenge krav. Kommissionen vil fortsat samarbejde med sine internationale partnere for at sikre, at de regler, som finder anvendelse på kreditvurderingsbureauer, bringes i overensstemmelse med hinanden. Det bør være muligt at undtage visse centralbanker, der udsteder kreditvurderinger, fra denne forordning, forudsat at de opfylder de relevante gældende betingelser, der sikrer uafhængigheden og integriteten af deres kreditvurderingsaktiviteter, og som er lige så strenge som kravene i denne forordning.

⁽¹⁾ Udtalelse af 13.5.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 115 af 20.5.2009, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 23.4.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 27.7.2009.

⁽⁴⁾ EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.

⁽⁵⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

- (3) Denne forordning bør ikke skabe en generel forpligtelse til, at finansielle instrumenter eller finansielle forpligtelser skal kreditvurderes i henhold til denne forordning. Den bør navnlig ikke forpligte institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) som defineret i Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) ⁽¹⁾ og arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed ⁽²⁾ til kun at investere i finansielle instrumenter, som er vurderet efter denne forordning.
- (4) Denne forordning bør ikke skabe en generel forpligtelse til, at finansielle institutioner eller investorer kun må investere i værdipapirer, for hvilke der er blevet offentliggjort et prospekt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel ⁽³⁾, og Kommissionens forordning (EF) nr. 809/2004 af 29. april 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF for så vidt angår oplysninger i prospekter samt disses format, integration af oplysninger ved henvisning og offentliggørelse af sådanne prospekter samt annoncering ⁽⁴⁾, og som kreditvurderes i henhold til denne forordning. Denne forordning bør desuden ikke forpligte udstedere, udbydere eller personer, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, til at indhente kreditvurderinger for værdipapirer, for hvilke der er en pligt til at offentliggøre et prospekt i henhold til direktiv 2003/71/EF og forordning (EF) nr. 809/2004.
- (5) Et prospekt, der offentliggøres i henhold til direktiv 2003/71/EF og forordning (EF) nr. 809/2004, bør indeholde præcise og tydelige oplysninger om, hvorvidt de respektive værdipapirers kreditvurdering er udstedt af et kreditvurderingsbureau, der er etableret i Fællesskabet og registreret i henhold til denne forordning. Intet i denne forordning bør imidlertid forhindre personer, som er ansvarlige for offentliggørelsen af et prospekt i henhold til direktiv 2003/71/EF og forordning (EF) nr. 809/2004, i at medtage væsentlig information i prospektet, herunder kreditvurderinger der er udstedt i tredjelande og dertil hørende information.
- (6) Udover at udstede kreditvurderinger og udføre kreditvurderingsaktiviteter, bør kreditvurderingsbureauer ligeledes kunne udføre accessoriske aktiviteter som led i deres virksomhed. Udførelsen af accessoriske aktiviteter bør ikke kompromittere uafhængigheden eller integriteten af kreditvurderingsbureauernes kreditvurderingsaktiviteter.
- (7) Denne forordning bør gælde for kreditvurderinger, der er udstedt af kreditvurderingsbureauer, som er registreret i Fællesskabet. Hovedformålet med denne forordning er at beskytte de finansielle markeders stabilitet og investorerne. Credit scores, credit scoring-systemer og tilsvarende vurderinger, som knytter sig til forpligtelser opstået ved forbruger-, kommercielle og industrielle relationer, bør ikke falde inden for denne forordnings anvendelsesområde.
- (8) Kreditvurderingsbureauer bør på frivillig basis anvende adfærdskodeksen for kreditvurderingsbureauer (Code of Conduct Fundamentals for credit rating agencies), der er udstedt af International Organisation of Securities Commissions (»IOSCO-kodeksen«). I en meddelelse fra Kommissionen fra 2006 om kreditvurderingsbureauer ⁽⁵⁾ blev Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg (»CESR«), der er oprettet ved Kommissionens afgørelse 2009/77/EF ⁽⁶⁾, opfordret til at overvåge, hvorvidt IOSCO-kodeksen overholdes, og til en gang om året at rapportere herom til Kommissionen.
- (9) Der var på Det Europæiske Råd den 13. og 14. marts 2008 enighed om en række konklusioner med henblik på at finde en løsning på de væsentligste svagheder, som har vist sig i det finansielle system. En af målsætningerne var at forbedre markedsforholdene og de gældende incitamentsstrukturer, herunder kreditvurderingsbureauernes rolle.
- (10) Kreditvurderingsbureauerne kritiseres på den ene side for ikke i tide at have givet indikationer om en forværring af markedet i deres kreditvurderinger og på den anden side for ikke i tide at have tilpasset deres kreditvurderinger som reaktion på den stadig forværrede markedskrise. Den bedste måde, hvorpå disse mangler bedst kan korrigeres, er ved hjælp af foranstaltninger vedrørende interessekonflikter, kreditvurderingernes kvalitet, kreditvurderingsbureauernes gennemsigtighed og deres interne ledelsesstruktur og tilsynet med kreditvurderingsbureauernes aktiviteter. Brugere af kreditvurderinger bør ikke stole blindt på disse vurderinger men bør så vidt muligt bestræbe sig på at foretage deres egne analyser og altid forholde sig passende kritisk over for sådanne kreditvurderinger.
- (11) Det er nødvendigt at etablere et fælles regelsæt for at forbedre kvaliteten af kreditvurderinger, navnlig vedrørende kvaliteten af kreditvurderinger, der skal anvendes af finansielle institutioner og personer, som er omfattet af harmoniserede regler i Fællesskabet. I mangel af et sådant fælles regelsæt er der en risiko for, at medlemsstaterne træffer divergerende foranstaltninger på nationalt niveau, som vil have en direkte negativ effekt på og skabe forhindringer for et velfungerende indre marked, eftersom kreditvurderingsbureauerne, der udsteder kreditvurderinger til brug for finansielle institutioner i Fællesskabet, vil være underlagt forskellige regler i forskellige medlemsstater. Desuden kan divergerende kvalitetskrav med hensyn til kreditvurderinger føre til forskellige niveauer af investor- og forbrugerbeskyttelse. Derudover bør brugerne have mulighed for at sammenligne kreditvurderinger, som er udstedt i Fællesskabet, med kreditvurderinger, som er udstedt på internationalt plan.

(1) EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3. Direktivet erstattes med virkning fra 1. juli 2011 af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF (Se side 32 i denne EUT).

(2) EUT L 235 af 23.9.2003, s. 10.

(3) EUT L 345 af 31.12.2003, s. 64.

(4) EUT L 149 af 30.4.2004, s. 1.

(5) EUT C 59 af 11.3.2006, s. 2.

(6) EUT L 25 af 29.1.2009, s. 18.

- (12) Denne forordning bør ikke påvirke anvendelsen af kreditvurderinger for andre personer end dem, der henvises til i denne forordning.
- (13) Det er ønskværdigt at åbne mulighed for, at kreditvurderinger, der er udstedt i tredjelande, kan anvendes i reguleringsøjemed inden for Fællesskabet, forudsat at de overholder krav, der er lige så strenge som dem, der fremgår af denne forordning. Denne forordning indfører en valideringsordning, der tillader kreditvurderingsbureauer, der er etableret inden for Fællesskabet og registreret i henhold til dens bestemmelser, at validere kreditvurderinger udstedt i tredjelande. Ved valideringen af en kreditvurdering udstedt i tredjelande bør kreditvurderingsbureauet løbende afgøre og kontrollere, om kreditvurderingsaktiviteter, der fører til udstedelsen af sådanne kreditvurderinger i et tredjeland, opfylder krav, der er lige så strenge som dem, der fremgår af denne forordning, og hvormed der i praksis opnås samme mål og virkninger.
- (14) For at kunne imødegå bekymringen om, at manglende etablering i Fællesskabet kan være en alvorlig hindring for et effektivt tilsyn, som er af væsentlig interesse for de finansielle markeder i Fællesskabet, bør der indføres en sådan valideringsordning for kreditvurderingsbureauer, som er associeret eller samarbejder tæt med kreditvurderingsbureauer i Fællesskabet. Det kan imidlertid i visse tilfælde være nødvendigt at justere kravet om fysisk tilstedeværelse i Fællesskabet, navnlig for så vidt angår mindre kreditvurderingsbureauer fra tredjelande, som ikke er repræsenteret eller associeret i Fællesskabet. En særlig godkendelsesordning for sådanne kreditvurderingsbureauer bør derfor fastsættes, forudsat at de ikke har systemisk betydning for finansmarkedernes stabilitet eller integritet i en eller flere medlemsstater.
- (15) Godkendelse bør være mulig, efter at Kommissionen har fastsat ækvivalensen af et tredjelandes retlige og tilsynsmæssige rammer i forhold til kravene i denne forordning. Den forudsete ækvivalensmekanisme bør ikke automatisk give adgang til Fællesskabet, men bør åbne mulighed for, at kvalificerede kreditvurderingsbureauer fra tredjelande kan blive vurderet individuelt og opnå undtagelse fra nogle af de organisatoriske krav til kreditvurderingsbureauer, der opererer i Fællesskabet, herunder kravet om fysisk tilstedeværelse i Fællesskabet.
- (16) Denne forordning bør ligeledes kræve, at et kreditvurderingsbureau fra et tredjeland opfylder kriterier, som er generelle forudsætninger for integriteten i dens kreditvurderingsaktiviteter, med henblik på at forebygge, at tredjelandenes kompetente myndigheder eller andre offentlige myndigheder blander sig i kreditvurderingernes indhold, og for at åbne mulighed for en hensigtsmæssig politik for håndtering af interessekonflikter, en rotationsordning for kreditvurderingsanalytikere samt periodisk og løbende offentliggørelse af oplysninger.
- (17) Velfungerende samarbejdsordninger mellem de kompetente myndigheder i hjemlandet og de relevante kompetente myndigheder for kreditvurderingsbureauer i tredjelande er endnu en vigtig forudsætning for en velfunderet valideringsordning og et ækvivalenssystem.
- (18) Et kreditvurderingsbureau, som har valideret kreditvurderinger, der er udstedt i et tredjeland, bør være helt og ubetinget ansvarligt for de validerede kreditvurderinger og for opfyldelsen af de relevante betingelser i denne forordning.
- (19) Denne forordning bør ikke finde anvendelse på kreditvurderinger, som et kreditvurderingsbureau udsteder efter en individuel bestilling og udelukkende til den person, der bestilte dem, og som ikke er bestemt for offentliggørelse eller distribution pr. abonnement.
- (20) Investeringsanalyser, investeringsanbefalinger og andre udtalelser om værdien af eller prisen for et finansielt instrument eller en finansiell forpligtelse bør ikke anses for kreditvurderinger.
- (21) En uopfordret kreditvurdering, dvs. en kreditvurdering, der ikke er foretaget efter anmodning fra udstederen eller den kreditvurderede enhed, bør være tydeligt angivet som sådan og adskilles fra bestilte kreditvurderinger på passende vis.
- (22) For at undgå potentielle interessekonflikter bør kreditvurderingsbureauerne koncentrere deres erhvervsaktiviteter om udstedelse af kreditvurderinger. Et kreditvurderingsbureau bør ikke have tilladelse til at udføre konsulent- eller rådgivningsaktiviteter. Et kreditvurderingsbureau bør især ikke afgive forslag eller anbefalinger om udformningen af strukturerede finansielle instrumenter. Kreditvurderingsbureauer bør dog have mulighed for at levere accessoriske tjenesteydelser, når dette ikke medfører potentielle interessekonflikter i forhold til udstedelsen af kreditvurderinger.
- (23) Kreditvurderingsbureauer bør anvende vurderingsmetoder, der er stringente, systematiske og tidsmæssigt sammenhængende, og som skal valideres bl.a. på baggrund af relevant historiske erfaring og nærmere efterprøvning (»backtesting«). Et sådant krav bør dog ikke give anledning til indblanding i indholdet af kreditvurderinger og metoder fra de kompetente myndigheders eller medlemsstaternes side. På tilsvarende vis bør kravet om, at kreditvurderingsbureauerne mindst hvert år skal revurdere deres kreditvurderinger, ikke berøre kreditvurderingsbureauernes forpligtelse til at kontrollere kreditvurderingerne løbende og om nødvendigt revurdere disse. Disse krav bør ikke anvendes på en sådan måde, at det forhindrer nye kreditvurderingsbureauer i at komme ind på markedet.
- (24) Kreditvurderinger bør være velfunderede og solidt underbyggede for at undgå, at der gås på kompromis med kreditvurderingerne.
- (25) Kreditvurderingsbureauerne bør offentliggøre oplysninger om de metoder, modeller og vigtigste udgangshypoteser, som de anvender i deres kreditvurderingsaktiviteter. Offentliggørelsen af oplysninger om modeller bør være så detaljeret, at brugerne af kreditvurderinger modtager tilstrækkelige oplysninger til, at de selv kan udvise den fornødne omhu ved vurderingen af, om de skal stole på disse kreditvurderinger eller ej. Offentliggørelsen af oplysninger om modeller bør dog ikke afsløre følsomme forretningsmæssige oplysninger eller hindre innovation i alvorlig grad.

- (26) Kreditvurderingsbureauer bør indføre passende interne politikker og procedurer i forhold til de ansatte og andre personer, der beskæftiger sig med kreditvurdering, for således at forebygge, indkredse, eliminere eller styre og offentliggøre interessekonflikter og hele tiden sikre kreditvurderings- og kontrolprocessens kvalitet, integritet og grundighed. Disse politikker og procedurer bør især omfatte de interne kontrolmekanismer og compliancefunktionen.
- (27) Kreditvurderingsbureauer bør undgå interessekonflikter og i givet fald håndtere sådanne konflikter på passende vis, når de ikke kan undgås, for således at sikre deres uafhængighed. Kreditvurderingsbureauer bør oplyse om eventuelle interessekonflikter i god tid. De bør ligeledes føre registre over alle alvorlige trusler for kreditvurderingsbureauets uafhængighed eller uafhængigheden af de ansatte og andre personer, der beskæftiger sig med kreditvurdering, sammen med de beskyttelsesforanstaltninger, der træffes for at imødegå disse trusler.
- (28) Et kreditvurderingsbureau eller en gruppe af kreditvurderingsbureauer bør opretholde ordninger for sund virksomhedsledelse. Et kreditvurderingsbureau eller en gruppe af kreditvurderingsbureauer bør ved fastlæggelsen af sine virksomhedsledelsesordninger tage hensyn til behovet for at sikre, at der udstedes kreditvurderinger, der er uafhængige, objektive og af tilstrækkelig høj kvalitet.
- (29) For at sikre, at kreditvurderingsprocessen foregår uafhængigt af kreditvurderingsbureauets egne forretningsinteresser som selskab, bør kreditvurderingsbureauerne sikre, at der i administrations- eller tilsynsorganet sidder mindst en tredjedel, men ikke mindre end to medlemmer, der er uafhængige på en måde, der er i overensstemmelse med punkt 13 i afsnit III i Kommissionens henstilling 2005/162/EF af 15. februar 2005 om den rolle, der spilles af menige bestyrelsesmedlemmer og medlemmer af tilsynsorganer i børsnoterede selskaber og om udvalg nedsat i bestyrelsen/ledelsesorganet ⁽¹⁾. Det er desuden nødvendigt, at den øverste ledelse, herunder alle uafhængige medlemmer af tilsynsorganet, har tilstrækkelig ekspertise på relevante områder inden for finansielle tjenester. Den medarbejder, som er ansvarlig for compliancefunktionen, bør foretage regelmæssige indberetninger om udførelsen af sine opgaver til den øverste ledelse og administrations- eller tilsynsorganets uafhængige medlemmer.
- (30) For at undgå interessekonflikter bør godtgørelsen til de uafhængige medlemmer af administrations- eller tilsynsorganet ikke være afhængigt af kreditvurderingsbureauets driftsresultater.
- (31) Kreditvurderingsbureauer bør afsætte et tilstrækkeligt antal ansatte med passende viden og erfaring til deres kreditvurderingsaktiviteter. Kreditvurderingsbureauerne bør især sikre, at der er afsat passende menneskelige og finansielle ressourcer til udstedelse, kontrol og ajourføring af kreditvurderinger.
- (32) For at tage hensyn til de særlige forhold for kreditvurderingsbureauer med mindre end 50 ansatte bør de kompetente myndigheder kunne undtage sådanne kreditvurderingsbureauer fra dele af forpligtelserne i denne forordning, for så vidt angår den rolle, som de uafhængige medlemmer af bestyrelsen, compliancefunktionen og rotationsordningen spiller, og såfremt disse kreditvurderingsbureauer kan godtgøre, at de opfylder bestemte betingelser. De kompetente myndigheder bør navnlig undersøge, om et kreditvurderingsbureaus størrelse er fastsat på en sådan måde, at kreditvurderingsbureauet eller en gruppe af kreditvurderingsbureauer undgår at opfylde kravene i denne forordning. Medlemsstaternes kompetente myndigheders anvendelse af undtagelsen bør ske med henblik på at undgå risikoen for en fragmentering af det indre marked og sikre ensartet anvendelse af fællesskabsretten.
- (33) Langvarige forbindelser med de samme kreditvurderede enheder eller deres tilknyttede tredjeparter kan være til skade for uafhængigheden af analytikere og valideringsansvarlige. Disse analytikere og andre personer bør derfor være omfattet af en passende rotationsordning, der sikrer en gradvis ændring af de analytiske hold og kreditvurderingsudvalgene.
- (34) Kreditvurderingsbureauer bør sikre, at metoder, modeller og de vigtigste matematiske, korrelationsmæssige og øvrige hypoteser for udarbejdelsen af kreditvurderinger på passende vis holdes ajour og er genstand for en regelmæssig og gennemgribende gennemgang, samt at deres beskrivelser offentliggøres på en måde, der giver mulighed for en omfattende vurdering. I de tilfælde, hvor manglen på pålidelige oplysninger eller kompleksiteten af en ny type finansielle instrumenter, især strukturerede finansielle instrumenter, rejser alvorlige spørgsmål med hensyn til, hvorvidt kreditvurderingsbureauet kan udstede en pålidelig kreditvurdering, bør kreditvurderingsbureauet undlade at udstede en kreditvurdering eller bør trække en eksisterende kreditvurdering tilbage. Ændringer i kvaliteten af den information, der er tilgængelig for tilsyn med en eksisterende kreditvurdering, bør offentliggøres i forbindelse med denne gennemgang, og der bør, hvis det er hensigtsmæssigt, foretages en revurdering af kreditvurderingen.
- (35) For at sikre kreditvurderingernes kvalitet bør kreditvurderingsbureauer træffe foranstaltninger til at sikre, at de oplysninger, som de anvender i deres kreditvurderinger, er pålidelige. Kreditvurderingsbureauer bør til dette formål herunder være i stand til at påtænke brug af uafhængigt reviderede årsregnskaber og offentlige erklæringer, kontrol foretaget af velrenommerede tredjepartstjenester, stikprøveundersøgelser foretaget af kreditvurderingsbureauerne selv af de oplysninger, der modtages, eller anvende kontraktbestemmelser, hvoraf det klart fremgår, at den kreditvurderede enhed eller dens tilknyttede tredjeparter kan holdes til ansvar, hvis de oplysninger, der leveres i henhold til kontrakten, er bevidst forkerte eller vildledende, eller hvis den kreditvurderede enhed eller dens tilknyttede tredjeparter ikke udviser passende omhu med hensyn til nøjagtigheden af de oplysninger, der leveres i henhold til kontrakten.

⁽¹⁾ EUT L 52 af 25.2.2005, s. 51.

- (36) Denne forordning berører ikke kreditvurderingsbureauernes pligt til at beskytte fysiske personers ret til privatlivets fred i forbindelse med behandlingen af personoplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾.
- (37) Kreditvurderingsbureauerne bør fastlægge egnede procedurer for regelmæssig gennemgang af de metoder, modeller og vigtigste udgangshypoteser, som anvendes af kreditvurderingsbureauer, for på passende vis at tage hensyn til ændrede forhold på de underliggende kapitalmarkeder. For at sikre gennemsigtighed bør alle væsentlige ændringer af kreditvurderingsbureauers metoder og praksis, procedurer og processer offentliggøres, inden de træder i kraft, medmindre kreditvurderingerne på grund af ekstreme markedsforhold bør ændres øjeblikkeligt.
- (38) Et kreditvurderingsbureau bør offentliggøre en passende risikoadvarsel, der omfatter en følsomhedsanalyse af de relevante forudsætninger. Der bør i denne analyse redegøres for, hvorledes forskellige udviklinger i markedet, som berører de parametre, der er indbygget i modellen, kan påvirke kreditvurderingerne (f.eks. volatilitet). Kreditvurderingsbureauer bør sikre, at oplysningerne om de historiske misligholdelsesrater for deres kreditvurderingskategorier er verificerbare og målelige og giver et tilstrækkeligt grundlag for interesserede parter til at forstå de hidtidige resultater for hver kreditvurderingskategori, samt hvorvidt og hvorledes disse kategorier har ændret sig. Hvis en historisk misligholdelsesrate på grund af kreditvurderingens art eller andre forhold bliver utilstrækkelig, statistisk ugyldig eller på anden vis kan vildlede brugerne af kreditvurderingen, bør kreditvurderingsbureauerne give passende afklaringer. Disse oplysninger bør så vidt muligt være sammenlignelige med andre modeller, der anvendes i branchen, for at give investorer mulighed for at sammenligne resultaterne fra forskellige kreditvurderingsbureauer.
- (39) Med henblik på at styrke gennemsigtigheden af kreditvurderinger samt bidrage til beskyttelsen af investorer bør CESR føre et centralt register med oplysninger om kreditvurderingsbureauernes tidligere resultater og tidligere offentliggjort information om kreditvurderinger. Kreditvurderingsbureauerne bør afgive oplysninger til dette register på en ensartet måde. CESR bør offentliggøre disse oplysninger og bør hvert år udgive et sammendrag af oplysninger om den vigtigste udvikling, der er sket.
- (40) Under visse omstændigheder kan strukturerede finansielle instrumenter have andre virkninger end traditionelle virksomhedsgældsinstrumenter. Det kan være vildledende for investorer, hvis samme kreditvurderingskategori anvendes for begge typer instrumenter uden yderligere forklaringer. Kreditvurderingsbureauer bør spille en betydelig rolle med hensyn til at gøre brugerne af kreditvurderinger mere bevidste om de særlige forhold, der gør sig gældende i forbindelse med strukturerede finansielle produkter i forhold til traditionelle produkter. Kreditvurderingsbureauer bør derfor klart skelne mellem på den ene side kreditvurderingskategorier, der anvendes når de vurderer strukturerede finansielle instrumenter, og på den anden side kreditvurderingskategorier, der anvendes i forbindelse med andre finansielle instrumenter eller finansielle forpligtelser, ved at tilføje et passende symbol til kreditvurderingskategorien.
- (41) Kreditvurderingsbureauer bør træffe foranstaltninger for at undgå situationer, hvor udstedere anmoder om en foreløbig vurdering af det pågældende strukturerede finansielle instrument fra en række kreditvurderingsbureauer for at finde frem til det bureau, der giver den bedste kreditvurdering for den foreslåede struktur. Udstedere bør også undgå at anvende en sådan praksis.
- (42) Kreditvurderingsbureauer bør føre et register over kreditvurderingsmetoderne og regelmæssigt ajourføre eventuelle ændringer samt føre et register over de væsentligste elementer af dialogen mellem den pågældende kreditvurderingsanalytiker og den kreditvurderede enhed eller dens tilknyttede tredjeparter.
- (43) For at sikre et højt niveau af investor- og forbrugertillid i det indre marked bør kreditvurderingsbureauer, der udsteder kreditvurderinger i Fællesskabet, være omfattet af en registreringsordning. En sådan registrering er den vigtigste forudsætning for, at kreditvurderingsbureauerne kan udstede kreditvurderinger, som skal anvendes i reguleringsojemed i Fællesskabet. Det er derfor nødvendigt at fastsætte de harmoniserede betingelser og proceduren for meddelelse, suspension og tilbagetrækning af en sådan registrering.
- (44) Denne forordning bør ikke erstatte den gældende procedure for anerkendelse af eksterne kreditvurderingsinstitutter (»ECAI«), i henhold til direktiv 2006/48/EF. ECAI'er, der allerede er anerkendt i Fællesskabet, bør ansøge om registrering efter denne forordning.
- (45) Kreditvurderingsbureauer, der registreres af den kompetente myndighed i den berørte medlemsstat, bør have tilladelse til at udstede kreditvurderinger i hele Fællesskabet. Det er derfor nødvendigt at etablere en enkelt registreringsprocedure for hvert kreditvurderingsbureau, der har virkning i hele Fællesskabet. Registreringen af et kreditvurderingsbureau bør få virkning, når den afgørelse, der er truffet af den kompetente myndighed i hjemlandet om at meddele registrering, har fået virkning i medfør af den relevante nationale lovgivning.
- (46) Det er nødvendigt at etablere et enkelt kontaktpunkt for indgivelse af ansøgninger om registrering. Ansøgningerne om registrering bør indgives til CESR, der på passende vis informerer de kompetente myndigheder i alle medlemsstaterne. CESR bør også rådgive den kompetente myndighed i hjemlandet om, hvorvidt ansøgningen er fuldstændig. Behandlingen af ansøgningerne om registrering bør dog foretages på nationalt niveau af den relevante kompetente myndighed. For på effektiv vis at behandle kreditvurderingsbureauer bør de kompetente myndigheder etablere operationelle netværk (»kollegier«) baseret på en effektiv it-infrastruktur. CESR bør nedsætte et underudvalg, der er specialiseret inden for kreditvurdering af hver aktivklasse, som vurderes af kreditvurderingsbureauerne.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

- (47) Visse kreditvurderingsbureauer består af flere juridiske personer, der sammen danner en gruppe af kreditvurderingsbureauer. Ved registrering af hvert af de kreditvurderingsbureauer, der er en del af en sådan gruppe, bør de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater koordinere behandlingen af de ansøgninger, der indgives af kreditvurderingsbureauer tilhørende samme gruppe, samt beslutningstagningen vedrørende meddelelse af registrering. Det bør dog være muligt at nægte registrering af et kreditvurderingsbureau inden for en gruppe af kreditvurderingsbureauer, når dette kreditvurderingsbureau ikke opfylder kravene til registrering, mens andre medlemmer af en sådan gruppe opfylder alle kravene til registrering efter denne forordning. Da kollegiet ikke bør have beføjelse til at træffe retligt bindende afgørelser, bør de kompetente myndigheder i hjemlandene for medlemmerne af gruppen af kreditvurderingsbureauer hver især træffe en individuel afgørelse om det kreditvurderingsbureau, der er etableret på den pågældende medlemsstats område.
- (48) Kollegiet bør udgøre den effektive platform for udveksling af tilsynsoplysninger mellem de kompetente myndigheder, koordination af deres aktiviteter og tilsynsforanstaltninger, der er nødvendige for det effektive tilsyn med kreditvurderingsbureauer. Kollegiet bør navnlig lette tilsynet med opfyldelsen af betingelserne for valideringen af kreditvurderinger udstedt i tredjelande, godkendelse, outsourcingaftaler og undtagelser, som fremgår af nærværende forordning. De aktiviteter, der udføres af kollegiet, bør bidrage til den harmoniserede anvendelse af bestemmelserne i denne forordning og til konvergens i tilsynspraksis.
- (49) Med henblik på at forbedre den praktiske koordination af de aktiviteter, som kollegiet udfører, bør medlemmer af kollegiet udvælge en koordinator af deres midte. Koordinatoren bør lede kollegiets møder, indføre dets skriftlige koordinationsordninger og koordinere dets arbejde. Under registreringsprocessen bør koordinatoren vurdere behovet for at forlænge fristen for behandling af ansøgninger, koordinere denne behandling og arbejde tæt sammen med CESR.
- (50) Kommissionen nedsatte i november 2008 en gruppe på højt plan, der fik til opgave at vurdere den kommende europæiske tilsynsstruktur inden for finansielle tjenester, herunder CESR's rolle.
- (51) Den nuværende tilsynsstruktur bør ikke betragtes som en langsigtet løsning på tilsynet med kreditvurderingsbureauer. Kollegier af kompetente myndigheder, som forventes at strømline tilsynssamarbejde og -konvergens i Fællesskabet inden for dette område, er et væsentligt skridt i den rigtige retning, men erstatter muligvis ikke alle fordelene ved et mere konsolideret tilsyn med kreditvurderingsbranchen. Krisen på de internationale finansielle markeder har tydeligt vist, at det er på sin plads yderligere at undersøge behovet for vidtrækkende reformer af regulerings- og tilsynsmodellerne i den finansielle sektor i Fællesskabet. For at kunne opnå den nødvendige grad af tilsynssamarbejde og -konvergens i Fællesskabet og for at understøtte stabiliteten i det finansielle system er der stærkt behov for yderligere vidtrækkende reformer af regulerings- og tilsynsmodellerne i den finansielle sektor i Fællesskabet, og disse bør snarest muligt forelægges af Kommissionen under behørig hensyntagen til de konklusioner, som den 25. februar 2009 blev forelagt af ekspertgruppen under ledelse af Jacques de Larosière. Kommissionen bør snarest muligt og under alle omstændigheder inden den 1. juli 2010 underrette Europa-Parlamentet, Rådet og de andre berørte institutioner om alle resultater i denne forbindelse, og den bør forelægge de lovforslag, som er nødvendige for at løse de problemer, der er konstateret, for så vidt angår tilsynssamarbejdsordningerne.
- (52) Betydelige ændringer i valideringsordningen, outsourcingaftaler samt åbning og lukning af filialer bør herunder anses for væsentlige ændringer af betingelserne for den første registrering af et kreditvurderingsbureau.
- (53) Tilsynet med kreditvurderingsbureauer bør føres af den kompetente myndighed i hjemlandet i samarbejde med de kompetente myndigheder i de øvrige berørte medlemsstater, idet der gøres brug af det relevante kollegium og CESR holdes behørigt underrettet.
- (54) Hjemlandets kompetente myndighed og andre medlemmer af det relevante kollegium bør ikke hæmmes i deres muligheder for at vurdere og overvåge kreditvurderingsbureauets overholdelse af forpligtelserne i denne forordning på grund af, at kreditvurderingsbureauet har indgået outsourcingaftaler. Kreditvurderingsbureauet bør fortsat være ansvarligt for overholdelse af alle forpligtelserne i denne forordning, såfremt det anvender outsourcingaftaler.
- (55) For at fastholde et højt niveau af investor- og forbrugertilid og give mulighed for det løbende tilsyn med de kreditvurderinger, der udstedes i Fællesskabet, bør de kreditvurderingsbureauer, der har deres hovedsæde uden for Fællesskabet, pålægges at etablere en dattervirksomhed i Fællesskabet for at gøre det muligt at føre effektivt tilsyn med deres aktiviteter i Fællesskabet og gøre effektiv brug af valideringsordningen. Nye aktører bør også tilskyndes til at etablere sig på markedet for kreditvurderingsbureauer.
- (56) De kompetente myndigheder bør kunne anvende de beføjelser, der er fastlagt i denne forordning, i forbindelse med kreditvurderingsbureauer, personer, som er involveret i kreditvurderingsaktiviteter, kreditvurderede enheder og tilknyttede tredjeparter, tredjeparter, hvortil kreditvurderingsbureauerne har outsourcet visse funktioner eller aktiviteter, og andre personer, der på anden vis har forbindelse til eller er forbundet med kreditvurderingsbureauer eller kreditvurderingsaktiviteter. Sådanne personer bør omfatte aktionærer eller medlemmer af kreditvurderingsbureauers og kreditvurderede enheders administrations- eller tilsynsorganer.
- (57) Bestemmelserne i denne forordning om tilsynsafgifter bør ikke berøre de relevante bestemmelser i den nationale lovgivning om tilsynsafgifter eller tilsvarende afgifter.

- (58) Det er hensigtsmæssigt at etablere en mekanisme til at sikre en effektiv håndhævelse af denne forordning. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne bør råde over tilstrækkelige midler til at sikre, at kreditvurderinger, som udstedes i Fællesskabet, udstedes i overensstemmelse med denne forordning. Anvendelsen af disse tilsynsforanstaltninger bør altid koordineres med det relevante kollegium. Foranstaltninger såsom tilbagetrækning af registreringer eller suspension af anvendelsen af kreditvurderinger i reguleringsøjemed bør iværksættes, når de anses for at stå i et rimeligt forhold til den manglende overholdelse af forpligtelserne i denne forordning. De kompetente myndigheder bør i udøvelsen af deres tilsynsbeføjelser tage behørigt hensyn til investorernes interesser og markedernes stabilitet. Eftersom det bør sikres, at kreditvurderingsbureauer bevarer deres uafhængighed, når de udsteder en kreditvurdering, bør hverken de kompetente myndigheder eller medlemsstaterne forsøge at øve indflydelse på kreditvurderingernes indhold og de metoder, som kreditvurderingsbureauerne anvender til udarbejdelsen af kreditvurderinger for at undgå, at kreditvurderingerne bliver kompromitteret. Såfremt et kreditvurderingsbureau udsættes for pression, bør det oplyse Kommissionen og CESR om dette. Kommissionen bør i hvert enkelt tilfælde undersøge, om der skal skrides yderligere ind over for den pågældende medlemsstat på grund af manglende overholdelse af forpligtelserne i denne forordning.
- (59) Det er ønskeligt at sikre, at beslutningstagning, der er omhandlet i denne forordning, bygger på tæt samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder, og vedtagelsen af afgørelser om meddelelse af registrering bør derfor finde sted på grundlag af en aftale. Dette er en nødvendig forudsætning for en effektiv registreringsproces og for tilsynets gennemførelse. Beslutningstagningen bør være effektiv, hurtig og bygge på konsensus.
- (60) Medlemsstaternes kompetente myndigheder bør samarbejde for at opnå et effektivt tilsyn og undgå dobbeltarbejde.
- (61) Det er også vigtigt at sørge for udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med kreditvurderingsbureauer efter denne forordning, og de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med finansielle institutioner, og navnlig de der er ansvarlige for forsigtighedsilsyn eller for finansiell stabilitet i medlemsstaterne.
- (62) Andre kompetente myndigheder i medlemsstaterne end de kompetente myndigheder i hjemlandene bør kunne gribe ind og træffe passende tilsynsforanstaltninger efter at have underrettet CESR og de kompetente myndigheder i hjemlandet og efter at have hørt det relevante kollegium, såfremt de har konstateret, at et registreret kreditvurderingsbureau, hvis vurderinger anvendes på deres område, ikke overholder de forpligtelser, der følger af denne forordning.
- (63) Medmindre denne forordning fastsætter en særlig procedure for registrering, godkendelse eller tilbagetrækning deraf, vedtagelse af tilsynsforanstaltninger og udøvelse af tilsynsbeføjelser, bør den nationale lovgivning vedrørende sådanne procedurer, herunder anvendte sprog, tavshedspligt og beskyttelse af fortroligheden, finde anvendelse, og kreditvurderingsbureauernes og andre personers rettigheder i henhold til denne lovgivning bør ikke berøres.
- (64) Det er nødvendigt at gøre de beføjelser, som de kompetente myndigheder har til rådighed, mere ensartede for at opnå, at bestemmelserne håndhæves med lige stor styrke i hele det indre marked.
- (65) CESR bør sikre en ensartet anvendelse af denne forordning. Det bør forbedre og lette de kompetente myndigheders tilsynsmæssige samarbejde og koordination og udstede retningslinjer, hvor det er hensigtsmæssigt. CESR bør derfor etablere en mæglingsordning og peer review med henblik på at sikre, at de kompetente myndigheder anvender en ensartet praksis.
- (66) Medlemsstaterne bør fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordning og sørge for, at de gennemføres. Sanktionerne bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning og bør mindst omfatte grov embedsforseelse og manglende fornøden omhu. Det bør være muligt for medlemsstaterne at fastsætte administrative eller strafferetlige sanktioner. CESR bør fastsætte retningslinjer for en ensartet praksis i forbindelse med sådanne sanktioner.
- (67) Enhver udveksling eller videregivelse af oplysninger mellem kompetente myndigheder, andre myndigheder, organer eller personer bør være i overensstemmelse med reglerne om videregivelse af personoplysninger som fastsat i direktiv 95/46/EF.
- (68) Denne forordning bør også fastsætte bestemmelser om udveksling af oplysninger med kompetente myndigheder i tredjelande, navnlig dem, der er ansvarlige for tilsynet med de kreditvurderingsbureauer, som er involveret i validering og godkendelse.
- (69) Alle krav over for kreditvurderingsbureauer i forbindelse med overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning, bør rejses i overensstemmelse med den gældende nationale lovgivning om civilretligt ansvar, uden at det berører anvendelsen af fællesskabsretten.
- (70) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (71) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelse til under hensyntagen til den internationale udvikling at ændre bilag I og II, hvori fastsættes de specifikke kriterier til vurdering af, hvorvidt kreditvurderingsbureauer overholder deres forpligtelser med hensyn til intern organisation, arbejdsgang, personaleregler, udstedelse af kreditvurderinger og fremlæggelse af oplysninger og til at præcisere eller ændre kriterierne for at afgøre ækvivalensen af tredjelandes retlige og tilsynsmæssige rammer i forhold til kravene i denne forordning. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

- (72) Med henblik på at kunne tage højde for yderligere udviklinger på de finansielle markeder, bør Kommissionen forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, som vurderer anvendelsen af denne forordning, navnlig i hvor høj grad kreditvurderingerne benyttes i reguleringssøjemed, og hvorvidt det er hensigtsmæssigt, at kreditvurderingsbureauet modtager vederlag fra den kreditvurderede enhed. På grundlag af denne vurdering bør Kommissionen fremsætte passende lovgivningsmæssige forslag.
- (73) Kommissionen bør endvidere forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, som vurderer udstedernes incitament til at anvende kreditvurderingsbureauer, der er etableret i Fællesskabet, til en del af deres kreditvurderinger, eventuelle alternativer til »udsteder betaler-modellen«, herunder etableringen af et offentligt fællesskabskreditvurderingsbureau, samt konvergensen af nationale regler om overtrædelser af bestemmelserne i denne forordning. På grundlag af denne vurdering bør Kommissionen fremsætte passende lovgivningsmæssige forslag.
- (74) Endelig bør Kommissionen forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, som vurderer udviklingen inden for rammerne vedrørende regulering og tilsyn med kreditvurderingsbureauer i tredjelande og virkningerne af denne udvikling og af de i forordningen omhandlede overgangsbestemmelser for finansmarkedernes stabilitet i Fællesskabet.
- (75) Målet for denne forordning, nemlig at sikre et højt niveau af forbruger- og investorbeskyttelse ved at etablere fælles rammer for kvaliteten af de kreditvurderinger, der udstedes i det indre marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af den nuværende mangel på national lovgivning og det forhold, at flertallet af kreditvurderingsbureauer er etableret uden for Fællesskabet, og kan derfor bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning indføres en fælles reguleringsstrategi med henblik på at øge integriteten, gennemsigtigheden, ansvarligheden, den gode ledelse og pålideligheden i de kreditvurderingsaktiviteter, der bidrager til kvaliteten af kreditvurderinger, der

udstedes i Fællesskabet, hvilket bidrager til at sikre, at det indre marked fungerer på tilfredsstillende vis samtidig med, at der sikres et højt niveau af forbruger- og investorbeskyttelse. Ved forordningen fastsættes betingelserne for udstedelse af kreditvurderinger og regler for kreditvurderingsbureauers organisation og adfærd for at øge deres uafhængighed og undgå interessekonflikter.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på kreditvurderinger, der udstedes af kreditvurderingsbureauer registreret i Fællesskabet, og som offentliggøres eller distribueres pr. abonnement.
2. Denne forordning finder ikke anvendelse på:
 - a) private kreditvurderinger udstedt efter en individuel bestilling og udelukkende til den person, der afgav bestillingen, og som ikke er bestemt for offentliggørelse eller distribution pr. abonnement
 - b) credit scores, credit scoring-systemer eller tilsvarende vurderinger, som knytter sig til forpligtelser opstået ved forbruger-, kommercielle eller industrielle relationer
 - c) kreditvurderinger udstedt af eksportkreditagenturer, jf. punkt 1.3 i del 1 i bilag VI, i direktiv 2006/48/EF eller
 - d) kreditvurderinger, som er udstedt af centralbankerne, og som:
 - i) den kreditvurderede enhed ikke har betalt for
 - ii) ikke er offentliggjort
 - iii) er udstedt i overensstemmelse med principper, standarder og procedurer, der sikrer passende integritet og uafhængighed i kreditvurderingsaktiviteterne som fastsat i denne forordning, samt
 - iv) ikke vedrører finansielle instrumenter udstedt af de pågældende centralbankers medlemsstater.
3. Et kreditvurderingsbureau skal ansøge om registrering efter denne forordning som en betingelse for at blive anerkendt som eksternt kreditvurderingsinstitut (»ECAI«), jf. del 2 i bilag VI i direktiv 2006/48/EF, medmindre det kun udsteder de kreditvurderinger, som er omhandlet i stk. 2.

4. For at sikre ensartet gennemførelse af stk. 2, litra d), kan Kommissionen på anmodning af en medlemsstat i henhold til forskriftsproceduren i artikel 38, stk. 3, og i overensstemmelse med stk. 2, litra d), i denne artikel, træffe en afgørelse, som angiver, at en centralbank falder inden for rammerne af dette litra, og at dets kreditvurderinger derfor er undtaget fra anvendelsen af denne forordning.

Kommissionen offentliggør på sit websted listen over centralbanker, der falder inden for rammerne af stk. 2, litra d), i denne artikel.

Artikel 3

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- a) »kreditvurdering«: en udtalelse om kreditværdigheden af en enhed, en gælds- eller finansiell forpligtelse, obligation, præferenceaktie eller andet finansielt instrument eller af en udsteder af en sådan gælds- eller finansiell forpligtelse, obligation, præferenceaktie eller et sådant finansielt instrument, der udstedes ved brug af et etableret og defineret klassificeringssystem af kreditvurderingskategorier
- b) »kreditvurderingsbureau«: en juridisk person, hvis aktivitet omfatter udstedelse af kreditvurderinger på et professionelt grundlag
- c) »hjemland«: den medlemsstat, hvor kreditvurderingsbureauet har sit vedtægtsmæssige hjemsted
- d) »kreditvurderingsanalytiker«: en person, der udfører analytiske opgaver, som er nødvendige for udstedelsen af en kreditvurdering
- e) »ledende kreditvurderingsanalytiker«: den person, der har hovedansvaret for at udarbejde en kreditvurdering eller for kommunikationen med udstederen i forbindelse med en bestemt kreditvurdering, eller generelt set for kreditvurderingen af finansielle instrumenter, der udstedes af denne udsteder, og eventuelt for udarbejdelsen af henstillinger i forbindelse med sådanne vurderinger til kreditvurderingsudvalget
- f) »kreditvurderet enhed«: en juridisk person, hvis kreditværdighed vurderes direkte eller indirekte i kreditvurderingen, uanset om den har anmodet om denne vurdering, og uanset om den har leveret oplysninger med henblik herpå eller ej
- g) »i reguleringsøjemed«: anvendelsen af kreditvurderinger specifikt med henblik på overholdelse af fællesskabsretten som gennemført i medlemsstaternes nationale lovgivning
- h) »kreditvurderingskategori«: et symbol, som f.eks. et bogstav- eller talsymbol, der kan ledsages af vedføjede identifikationskarakterer, som anvendes ved en kreditvurdering til at angive et relativt mål af risiko for at sondre mellem de risikokarakteristika, der kendetegner de forskellige typer af kreditvurderede enheder, udstedere og finansielle instrumenter eller andre aktiver
- i) »tilknyttet tredjepart«: den initiativtager, formidler, sponsor, tjenesteudbyder eller enhver anden part, der har kontakt med kreditvurderingsbureauet på vegne af en kreditvurderet enhed, herunder enhver person, der er direkte eller indirekte forbundet med den kreditvurderede enhed ved et kontrolforhold
- j) »kontrol«: den forbindelse, der består mellem en modervirksomhed og en dattervirksomhed, jf. artikel 1 i Rådets direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 om konsoliderede regnskaber ⁽¹⁾, eller en nær forbindelse mellem en fysisk eller juridisk person og en virksomhed

⁽¹⁾ EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1.

- k) »finansielt instrument«: de instrumenter, der er anført i afsnit C i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter ⁽²⁾
- l) »struktureret finansielt instrument«: et finansielt instrument eller andet aktiv, som er resultatet af en securitisationstransaktion eller -ordning, jf. artikel 4, nr. 36), i direktiv 2006/48/EF
- m) »gruppe af kreditvurderingsbureauer«: en gruppe af virksomheder, der er etableret i Fællesskabet, og som består af en modervirksomhed og dens dattervirksomheder i den i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF anvendte mening, og virksomheder, mellem hvilke der består en forbindelse som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF, og hvis aktivitet omfatter udstedelse af kreditvurderinger. For så vidt angår artikel 4, stk. 3, litra a), omfatter en gruppe af kreditvurderingsbureauer også kreditvurderingsbureauer, der er etableret i tredjelande
- n) »øverste ledelse«: den eller de personer, der faktisk leder kreditvurderingsbureauets virksomhed, og administrations- eller tilsynsorganets medlem eller medlemmer
- o) »kreditvurderingsaktiviteter«: analyse af data og information samt vurderingen, godkendelsen, udstedelsen og revurderingen af kreditvurderinger.

2. For så vidt angår stk. 1, litra a), betragtes følgende ikke som kreditvurderinger:

- a) anbefalinger som omhandlet i artikel 1, nr. 3), i Kommissionens direktiv 2003/125/EF ⁽³⁾
- b) investeringsanalyse som defineret i artikel 24, stk. 1, i direktiv 2006/73/EF ⁽⁴⁾ og andre former for generelle anbefalinger som f.eks. »køb«, »sælge« eller »behold« i forbindelse med transaktioner med finansielle instrumenter eller finansielle forpligtelser, eller
- c) udtalelser om værdien af et finansielt instrument eller en finansiell forpligtelse.

Artikel 4

Brug af kreditvurderinger

1. Kreditinstitutter som defineret i direktiv 2006/48/EF, investeringsselskaber som defineret i direktiv 2004/39/EF, forsikrings-selskaber, der er omfattet af Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring ⁽⁵⁾, livsforsikringsselskaber som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets

⁽²⁾ EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 339 af 24.12.2003, s. 73.

⁽⁴⁾ Kommissionens direktiv 2006/73/EF af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår de organisatoriske krav til og betingelserne for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv (EUT L 241 af 2.9.2006, s. 26).

⁽⁵⁾ EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3.

direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring ⁽¹⁾, genforsikringselskaber som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed ⁽²⁾, institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) som defineret i direktiv 85/611/EØF, og arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser som defineret i direktiv 2003/41/EF, kan kun anvende kreditvurderinger i reguleringssøjemed, hvis disse vurderinger er udstedt af kreditvurderingsbureauer, som er etableret i Fællesskabet og registreret i henhold til denne forordning.

Indeholder et prospekt, der offentliggøres i henhold til direktiv 2003/71/EF og forordning (EF) nr. 809/2004, en henvisning til en eller flere kreditvurderinger, sikrer udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, at prospektet også indeholder præcise og tydelige oplysninger om, hvorvidt kreditvurderingerne er udstedt af et kreditvurderingsbureau, der er etableret i Fællesskabet og registreret i henhold til denne forordning.

2. Et kreditvurderingsbureau, der er etableret i Fællesskabet og registreret i overensstemmelse med denne forordning, anses for at have udstedt en kreditvurdering, når kreditvurderingen er blevet offentliggjort på kreditvurderingsbureauets websted eller på anden vis eller distribueret pr. abonnement og fremlagt og offentliggjort i overensstemmelse med forpligtelserne i artikel 10 med en klar angivelse af, at kreditvurderingen er valideret i overensstemmelse med denne artikels stk. 3.

3. Et kreditvurderingsbureau, der er etableret i Fællesskabet og registreret i overensstemmelse med denne forordning, kan kun validere en kreditvurdering udstedt i et tredjeland, når de kreditvurderingsaktiviteter, der fører til udstedelse af en sådan kreditvurdering, opfylder følgende betingelser:

- a) kreditvurderingsaktiviteter, der fører til udstedelse af den kreditvurdering, der skal valideres, udføres helt eller delvist af det validerende kreditvurderingsbureau eller af kreditvurderingsbureauer tilhørende samme gruppe
- b) kreditvurderingsbureauet har kontrolleret og er i stand til over for den kompetente myndighed i hjemlandet løbende at godtgøre, at tredjelandskreditvurderingsbureauets gennemførelse af kreditvurderingsaktiviteter, der fører til udstedelse af den kreditvurdering, der skal valideres, opfylder krav, der er mindst lige så strenge som kravene i artikel 6-12
- c) de muligheder, som den kompetente myndighed i det valideringsansvarlige kreditvurderingsbureaus hjemland eller som kollegiet af kompetente myndigheder i henhold til artikel 29 (»kollegiet«) har for at vurdere og kontrollere, at det kreditvurderingsbureau, der er etableret i tredjelandet, overholder kravene i litra b), er ikke begrænsede

- d) kreditvurderingsbureauet stiller på anmodning alle de oplysninger til rådighed for den kompetente myndighed i hjemlandet, der er nødvendige for, at denne kompetente myndighed løbende kan overvåge opfyldelsen af kravene i denne forordning
- e) der er en objektiv grund til, at kreditvurderingen skal udarbejdes i et tredjeland
- f) kreditvurderingsbureauet, som er etableret i et tredjeland, er godkendt eller registreret og underlagt tilsyn i tredjelandet
- g) tredjelandets retsforrifter forhindrer indblanding fra dette tredjelandets kompetente myndigheder og øvrige offentlige myndigheder i dette tredjeland i indholdet af kreditvurderingerne og metoderne, og
- h) der er en hensigtsmæssig samarbejdsaftale mellem den kompetente myndighed i det valideringsansvarlige kreditvurderingsbureaus hjemland og den relevante kompetente myndighed for kreditvurderingsbureauet i det pågældende tredjeland. Den kompetente myndighed i hjemlandet sikrer, at sådanne samarbejdsaftaler mindst angiver:
 - i) mekanismen for udveksling af oplysninger mellem de berørte kompetente myndigheder, samt
 - ii) procedurerne for koordination af tilsynsaktiviteterne, for at den kompetente myndighed i det valideringsansvarlige kreditvurderingsbureaus hjemland løbende kan overvåge de kreditvurderingsaktiviteter, der fører til udstedelse af den validerede kreditvurdering.

4. En kreditvurdering, der er valideret i henhold til stk. 3, betragtes som en kreditvurdering, der er udstedt af et kreditvurderingsbureau, som er etableret i Fællesskabet og registreret i overensstemmelse med denne forordning.

Et kreditvurderingsbureau, som er etableret i Fællesskabet og registreret i overensstemmelse med denne forordning, må ikke udnytte en sådan validering med henblik på at omgå kravene i denne forordning.

5. Det kreditvurderingsbureau, der i overensstemmelse med stk. 3 har valideret en kreditvurdering udstedt i et tredjeland, bevarer det fulde ansvar for denne kreditvurdering og for opfyldelsen af betingelserne i stk. 3.

6. Når Kommissionen i overensstemmelse med artikel 5, stk. 6, har anerkendt ækvivalensen af et tredjelandets retlige og tilsynsmæssige rammer i forhold til kravene i denne forordning, og de i artikel 5, stk. 7, omhandlede samarbejdsaftaler fungerer, er det kreditvurderingsbureau, der validerer kreditvurderinger, der er udstedt i tredjelandet, ikke længere forpligtet til at kontrollere eller godtgøre, at betingelserne i stk. 3, litra g), i denne artikel er opfyldt.

⁽¹⁾ EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1.

Artikel 5

Ækvivalens og godkendelse baseret på ækvivalens

1. Kreditvurderinger vedrørende enheder, der er etableret i tredjelande, eller finansielle instrumenter, der er udstedt i tredjelande, og som er udstedt af et kreditvurderingsbureau etableret i et tredjeland, kan anvendes i Fællesskabet i henhold til artikel 4, stk. 1, uden at de valideres i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, såfremt:

- a) kreditvurderingsbureauet er godkendt eller registreret i og er underlagt tilsyn i tredjelandet
- b) Kommissionen har truffet en afgørelse om ækvivalens i henhold til stk. 6 i denne artikel, hvori den anerkender ækvivalensen af dette tredjelandets retlige og tilsynsmæssige rammer i forhold til kravene i denne forordning
- c) de samarbejdsaftaler, der omhandles i stk. 7 i denne artikel, fungerer
- d) de kreditvurderinger, der udstedes af kreditvurderingsbureauet, og bureauets kreditvurderingsaktiviteter ikke er af systemisk betydning for en eller flere medlemsstaters finansmarketers stabilitet eller integritet og
- e) kreditvurderingsbureauet er godkendt i overensstemmelse med stk. 2 i denne artikel.

2. De kreditvurderingsbureauer, der er omhandlet i stk. 1, kan ansøge om godkendelse. Ansøgningen indgives til Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg (»CESR«) i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i artikel 15. Inden for en frist på fem arbejdsdage efter modtagelsen af ansøgningen om godkendelse sender CESR ansøgningen til de kompetente myndigheder i alle medlemsstater og opfordrer dem til at overveje at blive medlemmer af det relevante kollegium i overensstemmelse med artikel 29, stk. 3, litra b). De kompetente myndigheder, der beslutter at blive medlemmer af kollegiet, meddeler dette til CESR senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af CESR's opfordring. De kompetente myndigheder, der afgiver meddelelse til CESR i henhold til dette stykke, er medlemmer af kollegiet. Senest 20 arbejdsdage efter modtagelsen af ansøgningen om godkendelse udarbejder CESR en fortegnelse over de kompetente myndigheder, der er medlemmer af kollegiet, og offentliggør den på sit websted. Senest ti arbejdsdage efter offentliggørelsen vælger kollegiets medlemmer en koordinator i overensstemmelse med kriterierne i artikel 29, stk. 5. Efter kollegiets etablering er dets sammensætning og funktion omfattet af artikel 29.

3. Ansøgningen om godkendelse skal behandles i henhold til procedurerne i artikel 16. Afgørelsen om godkendelse træffes på grundlag af de kriterier, der er angivet i stk. 1, litra a)-d), i denne artikel.

Afgørelsen om godkendelse meddeles og offentliggøres i overensstemmelse med artikel 18.

4. Kreditvurderingsbureauet kan også indgive en særskilt ansøgning om undtagelse:

- a) på et individuelt grundlag helt eller delvist for forpligtelsen til at opfylde kravene i bilag I, afsnit A, og artikel 7, stk. 4, hvis kreditvurderingsbureauet kan påvise, at disse krav ikke står i

et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af dets virksomhed og til arten og omfanget af dets udstedelse af kreditvurderinger

- b) fra kravet om fysisk tilstedeværelse i Fællesskabet, hvis et sådant krav er for belastende og ikke står i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af dets virksomhed og til arten og omfanget af dets udstedelse af kreditvurderinger.

I forbindelse med vurderingen af en ansøgning tager de kompetente myndigheder hensyn til det ansøgende kreditvurderingsbureaus størrelse i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af dets virksomhed og til arten og omfanget af dets udstedelse af kreditvurderinger samt til betydningen af de kreditvurderinger, der udstedes af kreditvurderingsbureauet, for en eller flere medlemsstaters finansmarketers stabilitet og integritet. På grundlag af disse betragtninger, kan den kompetente myndighed indrømme kreditvurderingsbureauet en sådan undtagelse.

5. Afgørelser om undtagelser i medfør af stk. 4 i denne artikel træffes i overensstemmelse med de relevante bestemmelser og procedurer i artikel 16, dog ikke stk. 7, andet afsnit. Hvis der vedvarende ikke kan opnås enighed blandt det relevante kollegiums medlemmer om, hvorvidt et kreditvurderingsbureau skal indrømmes en undtagelse, vedtager koordinatoren en fuldt begrundet afgørelse.

I godkendelsesøjemed, herunder indrømmelsen af undtagelser, og tilsyn, varetager koordinatoren om nødvendigt de opgaver, der påhviler den kompetente myndighed i hjemlandet.

6. Kommissionen kan træffe en afgørelse om ækvivalens i overensstemmelse med forskriftsproceduren i artikel 38, stk. 3, under henvisning til, at et tredjelandets retlige og tilsynsmæssige rammer sikrer, at kreditvurderingsbureauer, der er godkendt eller registreret i det pågældende tredjeland, overholder retligt bindende krav, der er ækvivalente med kravene i denne forordning, og som er underlagt effektivt tilsyn og håndhævelse i det pågældende tredjeland.

Et tredjelandets retlige og tilsynsmæssige rammer kan anses for at være ækvivalente med denne forordning, hvis de retlige og tilsynsmæssige rammer som et minimum opfylder følgende betingelser:

- a) kreditvurderingsbureauer i det pågældende tredjeland er underlagt krav om godkendelse eller registrering og effektiv løbende tilsyn og håndhævelse
- b) kreditvurderingsbureauerne i det på gældende tredjeland er underlagt retligt bindende bestemmelser, der er ækvivalente med bestemmelserne i artikel 6-12 og bilag I, og
- c) tredjelandets retsforskrifter forhindrer indblanding fra tredjelandets tilsynsmyndigheder og øvrige offentlige myndigheder i indholdet af kreditvurderingerne og metoderne.

Kommissionen præciserer eller ændrer de kriterier, der er angivet i andet afsnit, litra a)-c), for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol som omhandlet i artikel 38, stk. 2.

7. Koordinatoren etablerer samarbejdsaftaler med de relevante kompetente myndigheder i tredjelande, hvis retlige og tilsynsmæssige rammer er blevet anset for at være ækvivalente med denne forordning i henhold til stk. 6. Aftalerne præciserer som et minimum:

- a) mekanismen for udveksling af oplysninger mellem de berørte kompetente myndigheder, og
- b) procedurerne for samordningen af tilsynsaktiviteterne.

CESR samordner udarbejdelsen af samarbejdsaftaler mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og de relevante kompetente myndigheder i tredjelande, hvis retlige og tilsynsmæssige rammer er blevet anset for at være ækvivalente med denne forordning i henhold til stk. 6.

8. Artikel 20, 24 og 25 finder tilsvarende anvendelse på godkendte kreditvurderingsbureauer og på kreditvurderinger, der udstedes af disse bureauer.

AFSNIT II

UDSTEDELSE AF KREDITVURDERINGER

Artikel 6

Uafhængighed og forebyggelse af interessekonflikter

1. Et kreditvurderingsbureau træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at udstedelsen af en kreditvurdering ikke påvirkes af eventuelle eksisterende eller potentielle interessekonflikter eller forretningsrelationer, der berører det kreditvurderingsbureau, som udsteder kreditvurderingen, dets ledere, kreditvurderingsanalytikere, ansatte, enhver anden fysisk person, hvis tjenester stilles til rådighed for eller kontrolleres af kreditvurderingsbureauet, eller enhver person, der er direkte eller indirekte forbundet med bureauet ved et kontrolforhold.

2. For at sikre, at stk. 1 bliver overholdt, skal kreditvurderingsbureauet overholde kravene i afsnit A og B i bilag I.

3. På anmodning af et kreditvurderingsbureau kan den kompetente myndighed i hjemlandet undtage et kreditvurderingsbureau fra at opfylde kravene i punkt 2, 5 og 6 i afsnit A i bilag I og artikel 7, stk. 4, hvis kreditvurderingsbureauet kan godtgøre, at disse krav ikke står i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af dets virksomhed og arten og omfanget af udstedelsen af kreditvurderinger, og at:

- a) kreditvurderingsbureauet har mindre end 50 ansatte
- b) kreditvurderingsbureauet har gennemført foranstaltninger og procedurer, herunder navnlig interne kontrolmekanismer, rapporteringsordninger og foranstaltninger til sikring af uafhængigheden af kreditvurderingsanalytikere og godkendelsesansvarlige, som sikrer den faktiske overholdelse af målene i denne forordning, og

- c) kreditvurderingsbureauets størrelse ikke er fastlagt med henblik på, at et kreditvurderingsbureau eller en gruppe af kreditvurderingsbureauer undgår at skulle overholde kravene i denne forordning.

Er der tale om en gruppe af kreditvurderingsbureauer, skal de kompetente myndigheder sikre, at mindst ét af kreditvurderingsbureauerne i gruppen ikke er undtaget fra overholdelsen af kravene i punkt 2, 5 og 6 i afsnit A i bilag I og artikel 7, stk. 4.

Artikel 7

Kreditvurderingsanalytikere, ansatte og andre personer, der er involveret i udstedelsen af kreditvurderinger

1. Et kreditvurderingsbureau sikrer, at kreditvurderingsanalytikere, dets ansatte samt enhver anden fysisk person, hvis tjenester stilles til rådighed for eller er under dets kontrol, og som er direkte involveret i kreditvurderingsaktiviteter, besidder en passende viden og erfaring i forhold til de opgaver, de udfører.

2. Et kreditvurderingsbureau sikrer, at de i stk. 1 nævnte personer ikke tager initiativ til eller deltager i forhandlinger vedrørende vederlag eller betalinger med en kreditvurderet enhed, en tilknyttet tredjepart eller enhver person, der er direkte eller indirekte forbundet med den kreditvurderede enhed ved et kontrolforhold.

3. Et kreditvurderingsbureau sikrer, at de i stk. 1 nævnte personer opfylder kravene i afsnit C i bilag I.

4. Et kreditvurderingsbureau etablerer en passende gradvis rotationsordning for de kreditvurderingsanalytikere og personer, der godkender kreditvurderinger, som defineret i afsnit C i bilag I. Denne rotationsordning skal gennemføres i stadier på grundlag af individer snarere end hele hold.

5. Løn- og præstationsevaluering af kreditvurderingsanalytikere og personer, der godkender kreditvurderinger, må ikke være afhængig af den indtægt, som kreditvurderingsbureauet får fra de kreditvurderede enheder eller tilknyttede tredjeparter.

Artikel 8

Metoder, modeller og vigtigste udgangshypoteser for kreditvurdering

1. Et kreditvurderingsbureau offentliggør de metoder, modeller og vigtigste udgangshypoteser, det anvender i dets kreditvurderingsaktiviteter, jf. afsnit E, del I, punkt 5, i bilag I.

2. Et kreditvurderingsbureau vedtager, gennemfører og håndhæver passende foranstaltninger med henblik på at sikre, at de kreditvurderinger, som det udsteder, er baseret på en grundig analyse af alle de oplysninger, som det er i besiddelse af, og som er relevante for analysen i henhold til de anvendte vurderingsmetoder. Det skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre,

at de oplysninger, som det anvender ved udstedelsen af en kreditvurdering, er af tilstrækkelig kvalitet og stammer fra pålidelige kilder.

3. Et kreditvurderingsbureau skal anvende vurderingsmetoder, der er stringente, systematiske og kontinuerlige, og som verificeres på baggrund af den historiske erfaring, herunder nærmere efterprøvning (»backtesting«).

4. Et kreditvurderingsbureau, der anvender en eksisterende kreditvurdering, som er udarbejdet af et andet kreditvurderingsbureau vedrørende underliggende aktiver eller strukturerede finansielle instrumenter, må ikke nægte at udstede en kreditvurdering af en enhed eller et finansielt instrument under henvisning til, at en del af enheden eller det finansielle instrument tidligere er blevet vurderet af et andet kreditvurderingsbureau.

Et kreditvurderingsbureau registrerer alle de tilfælde, hvor det i forbindelse med kreditvurderingsprocessen afviger fra eksisterende kreditvurderinger, der er udarbejdet af et andet kreditvurderingsbureau, for så vidt angår underliggende aktiver eller strukturerede finansielle instrumenter, og giver en begrundelse for denne afvigelse.

5. Et kreditvurderingsbureau overvåger dets kreditvurderinger og revurderer dets kreditvurderinger og metoder løbende og mindst en gang om året, navnlig når der opstår væsentlige ændringer, som kan have indflydelse på en kreditvurdering. Et kreditvurderingsbureau etablerer interne procedurer til at overvåge de konsekvenser, som makroøkonomiske ændringer eller ændringer af de finansielle markedsbetingelser har for dets kreditvurderinger.

6. Ved ændring af de metoder, modeller og vigtigste udgangshypoteser, der anvendes i forbindelse med kreditvurderingsaktiviteter, sørger et kreditvurderingsbureau for:

- a) straks at give meddelelse om omfanget af de kreditvurderinger, der forventes at blive påvirket, og dette ved hjælp af samme kommunikationsmidler som blev anvendt ved distributionen af de pågældende kreditvurderinger
- b) at revurdere de påvirkede kreditvurderinger så hurtigt som muligt, dog senest seks måneder efter ændringerne, og samtidig holde de pågældende vurderinger under observation samt
- c) at revurdere alle kreditvurderinger, der er udarbejdet på grundlag af de pågældende metoder, modeller eller vigtigste udgangshypoteser, hvis den samlede kombinerede virkning af ændringerne ifølge revurderingen indvirker på disse kreditvurderinger.

Artikel 9

Outsourcing

Væsentlige operationelle funktioner må ikke overlades til tredjemand på en sådan måde, at kvaliteten af kreditvurderingsbureauets interne kontrol og de kompetente myndigheders mulighed for at føre tilsyn med, om kreditvurderingsbureauet opfylder alle sine forpligtelser i henhold til denne forordning, væsentligt forringes.

Artikel 10

Offentliggørelse og fremlæggelse af kreditvurderinger

1. Et kreditvurderingsbureau offentliggør enhver kreditvurdering og enhver beslutning om at indstille en kreditvurdering rettidigt og på et ikke-selektivt grundlag. I tilfælde af beslutning om at indstille en kreditvurdering skal den offentliggjorte information indeholde en fyldestgørende begrundelse for beslutningen.

Første afsnit finder også anvendelse på kreditvurderinger, der distribueres pr. abonnement.

2. Kreditvurderingsbureauer sikrer, at kreditvurderinger fremlægges og behandles i overensstemmelse med kravene i afsnit D i bilag I.

3. Når et kreditvurderingsbureau udsteder kreditvurderinger af strukturerede finansielle instrumenter, sikrer det, at de kreditvurderingskategorier, der anvendes for strukturerede finansielle instrumenter, klart adskilles ved at benytte et symbol, som adskiller dem fra de kreditvurderingskategorier, der er forbundet med alle andre enheder, finansielle instrumenter eller finansielle forpligtelser.

4. Et kreditvurderingsbureau offentliggør dets politikker og procedurer vedrørende uopfordrede kreditvurderinger.

5. Når et kreditvurderingsbureau udsteder en uopfordret kreditvurdering, skal det i dets kreditvurdering tydeligt anføre, om den kreditvurderede enhed eller dens tilknyttede tredjepart har deltaget i kreditvurderingsprocessen, og om kreditvurderingsbureauet har haft adgang til regnskaber og andre relevante interne dokumenter fra den kreditvurderede enhed eller en tilknyttet tredjepart.

Uopfordrede kreditvurderinger skal angives som sådanne.

6. Kreditvurderingsbureauet benytter ikke en kompetent myndigheds navn på en sådan måde, at det giver det udseende af eller lader formode, at denne myndighed har valideret eller godkendt kreditvurderingsbureauets kreditvurderinger eller kreditvurderingsaktiviteter.

Artikel 11

Generelle og periodiske offentliggørelser

1. Et kreditvurderingsbureau offentliggør på fuldstændig vis og ajourfører straks alle oplysninger om de i bilag I, afsnit E, del I, anførte forhold.

2. Et kreditvurderingsbureau stiller oplysninger om dets hidtidige resultater, herunder frekvensen af migration mellem kreditvurderingskategorier og oplysninger om tidligere udstedte kreditvurderinger og ændringer af disse, til rådighed i et centralt register, der oprettes af CESR. Et kreditvurderingsbureau afgiver oplysninger til dette register i et standardiseret format fastlagt af

CESR. CESR offentliggør disse oplysninger og udgiver hvert år et sammendrag af oplysninger om den vigtigste udvikling, der er sket.

3. Et kreditvurderingsbureau afgiver årligt oplysningerne om de i bilag I, afsnit E, del II, punkt 2, anførte forhold til den kompetente myndighed i dets hjemland og til CESR. Den kompetente myndighed i hjemlandet videregiver disse oplysninger til medlemmerne af det relevante kollegium.

Artikel 12

Rapport om gennemsigtighed

Et kreditvurderingsbureau offentliggør årligt en rapport om gennemsigtighed, der omfatter oplysninger om de i bilag I, afsnit E, del III, anførte forhold. Et kreditvurderingsbureau offentliggør dets årlige rapport om gennemsigtighed senest tre måneder efter hvert regnskabsårs afslutning og sikrer, at den forbliver tilgængelig på bureauets websted i mindst fem år.

Artikel 13

Omkostninger til offentliggørelse

Et kreditvurderingsbureau opkræver ikke gebyr for de oplysninger, der leveres i henhold til artikel 8-12.

AFSNIT III

TILSYN MED KREDITVURDERINGSAKTIVITETER

KAPITEL I

Registreringsprocedure

Artikel 14

Krav om registrering

1. Et kreditvurderingsbureau skal ansøge om registrering med henblik på artikel 2, stk. 1, såfremt det er en juridisk person, der er etableret inden for Fællesskabet.

2. Registreringen gælder for hele Fællesskabets område, når den afgørelse om meddelelse af registrering, jf. artikel 16, stk. 7, eller artikel 17, stk. 7, som den kompetente myndighed i hjemlandet har truffet, har fået virkning i medfør af den relevante nationale lovgivning.

3. Registrerede kreditvurderingsbureauer overholder til enhver tid betingelserne for den første registrering.

Et kreditvurderingsbureau underretter uden unødigt forsinkelse CESR, den kompetente myndighed i hjemlandet og koordinatoren om enhver væsentlig ændring af betingelserne for den første registrering, herunder enhver åbning eller lukning af en filial i Fællesskabet.

4. Med forbehold af artikel 16 og 17 meddeler den kompetente myndighed i hjemlandet registrering af et kreditvurderingsbureau, hvis den på grundlag af behandlingen af ansøgningen konkluderer, at kreditvurderingsbureauet opfylder betingelserne for udstedelse af kreditvurderinger som fastsat i denne forordning under hensyn til artikel 4 og 6.

5. De kompetente myndigheder indfører ikke betingelser for registrering, som ikke er fastsat i denne forordning.

Artikel 15

Ansøgning om registrering

1. Kreditvurderingsbureauet indgiver en ansøgning om registrering til CESR. Ansøgningen skal indeholde oplysninger om de i bilag II anførte forhold.

2. Indgives en ansøgning om registrering af en gruppe af kreditvurderingsbureauer giver gruppens medlemmer bemyndigelse til et af dens medlemmer til at indgive en ansøgning til CESR på gruppens vegne. Det bemyndigede kreditvurderingsbureau leverer alle oplysninger om de i bilag II anførte forhold for hvert medlem af gruppen.

3. Et kreditvurderingsbureau indgiver dets ansøgning på det sprog, der kræves i medfør af hjemlandets lovgivning, og tillige på et sprog, der sædvanligvis anvendes i internationale finansielle kredse.

En ansøgning om registrering indsendt af CESR til de kompetente myndigheder i hjemlandet, betragtes som en ansøgning indgivet af det pågældende kreditvurderingsbureau.

4. Senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af ansøgningen videresender CESR kopier af ansøgningen til de kompetente myndigheder i alle medlemsstaterne.

Senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af ansøgningen rådgiver CESR den kompetente myndighed i hjemlandet om, hvorvidt ansøgningen er fuldstændig.

5. Den kompetente myndighed i hjemlandet og medlemmerne af det relevante kollegium undersøger senest 25 arbejdsdage efter modtagelsen af ansøgningen, om ansøgningen er fuldstændig under hensyntagen til den i stk. 4 omhandlede rådgivning fra CESR. Hvis ansøgningen ikke er fuldstændig, fastsætter den kompetente myndighed i hjemlandet en tidsfrist, inden for hvilken kreditvurderingsbureauet skal stille de supplerende oplysninger til rådighed for den og for CESR, og underretter medlemmerne af kollegiet og CESR herom.

Når den kompetente myndighed i hjemlandet har vurderet, at ansøgningen er fuldstændig, underretter den kreditvurderingsbureauet, medlemmerne af kollegiet og CESR herom.

6. Senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af de supplerende oplysninger, der er omhandlet i stk. 5, videresender CESR de supplerende oplysninger til de kompetente myndigheder i alle andre medlemsstater.

Artikel 16

De kompetente myndigheders behandling af ansøgningen om registrering fra et kreditvurderingsbureau

1. Den kompetente myndighed i hjemlandet og de kompetente myndigheder, der er medlemmer af det relevante kollegium, skal senest 60 arbejdsdage efter underretningen i henhold til artikel 15, stk. 5, andet afsnit:

- a) i fællesskab behandle ansøgningen om registrering, samt
- b) gøre alt, hvad de med rimelighed kan, for at nå til enighed om, hvorvidt kreditvurderingsbureauet skal meddeles eller nægtes registrering på grundlag af kreditvurderingsbureauets opfyldelse af betingelserne i denne forordning.

2. Koordinatoren kan forlænge behandlingsfristen med 30 arbejdsdage, navnlig hvis kreditvurderingsbureauet:

- a) overvejer at validere kreditvurderinger som omhandlet i artikel 4, stk. 3
- b) overvejer at benytte outsourcing, eller
- c) anmoder om en undtagelse fra overholdelsen, jf. artikel 6, stk. 3.

3. Koordinatoren koordinerer behandlingen af ansøgningen, som indgives af kreditvurderingsbureauet, og sikrer, at alle de oplysninger, som er nødvendige i forbindelse med denne behandling, distribueres til medlemmerne af det relevante kollegium.

4. Den kompetente myndighed i hjemlandet udarbejder et fuldt begrundet udkast til afgørelse, efter at der er opnået enighed som omhandlet i stk. 1, litra b), og forelægger det for koordinatoren.

Hvis der ikke er enighed blandt medlemmerne af det relevante kollegium, udarbejder den kompetente myndighed i hjemlandet et fuldt ud begrundet forslag til afgørelse om nægtelse af registrering på grundlag af de skriftlige udtalelser fra de medlemmer af kollegiet, der modsætter sig registrering, og fremsender det til koordinatoren. De medlemmer af kollegiet, der finder, at der bør meddeles registrering, udarbejder og fremsender en detaljeret redegørelse for deres holdninger til koordinatoren.

5. Senest 60 arbejdsdage efter den i artikel 15, stk. 5, andet afsnit, omhandlede underretning og under alle omstændigheder senest 90 arbejdsdage derefter, i tilfælde af at stk. 2 finder anvendelse, meddeler koordinatoren CESR det fuldt begrundede forslag til afgørelse om meddelelse eller nægtelse af registrering ledsaget af de detaljerede redegørelser, som er omhandlet i stk. 4, andet afsnit.

6. Senest 20 arbejdsdage efter modtagelsen af den i stk. 5 omhandlede meddelelse afgiver CESR sin rådgivning om kreditvurderingsbureauets overholdelse af kravene for registrering over for medlemmerne af det relevante kollegium. Efter modtagelsen af CESR's rådgivning foretager medlemmerne af kollegiet en ny behandling af forslaget til afgørelse.

7. Den kompetente myndighed i hjemlandet vedtager en fuldt ud begrundet afgørelse om meddelelse eller nægtelse af registrering senest 15 arbejdsdage efter modtagelsen af CESR's rådgivning. Følger den kompetente myndighed i hjemlandet ikke CESR's

rådgivning, skal den begrunde det fuldt ud i afgørelsen. Hvis CESR ikke afgiver rådgivning, vedtager den kompetente myndighed i hjemlandet sin afgørelse senest 30 arbejdsdage efter meddelelsen om forslaget til afgørelse til CESR i henhold til stk. 5.

Er medlemmerne af det relevante kollegium fortsat ikke nået til enighed, vedtager den kompetente myndighed i hjemlandet en fuldt begrundet afgørelse om nægtelse af registrering, der angiver de kompetente myndigheder, der ikke er enige i afgørelsen, og indeholder en redegørelse for deres holdninger.

Artikel 17

De kompetente myndigheders behandling af ansøgninger om registrering fra en gruppe af kreditvurderingsbureauer

1. Koordinatoren og de kompetente myndigheder, der er medlemmer af det relevante kollegium, skal senest 60 arbejdsdage efter underretningen i henhold til artikel 15, stk. 5, andet afsnit:

- a) i fællesskab behandle ansøgningerne om registrering, samt
- b) gøre alt, hvad de med rimelighed kan, for at nå til enighed om, hvorvidt medlemmerne af gruppen af kreditvurderingsbureauer skal meddeles eller nægtes registrering på grundlag af kreditvurderingsbureauernes opfyldelse af betingelserne i denne forordning.

2. Koordinatoren kan forlænge behandlingsfristen med 30 arbejdsdage, navnlig hvis et af kreditvurderingsbureauerne i gruppen

- a) overvejer at validere kreditvurderinger som omhandlet i artikel 4, stk. 3
- b) overvejer at benytte outsourcing, eller
- c) anmoder om en undtagelse fra overholdelsen, jf. artikel 6, stk. 3.

3. Koordinatoren koordinerer behandlingen af ansøgningerne, som indgives af gruppen af kreditvurderingsbureauer, og sikrer, at alle de oplysninger, som er nødvendige i forbindelse med denne behandling, distribueres til medlemmerne af det relevante kollegium.

4. De kompetente myndigheder i hjemlandet udarbejder et fuldt begrundet individuelt udkast til afgørelse for hvert kreditvurderingsbureau i gruppen, efter at der er opnået enighed som omhandlet i stk. 1, litra b), og forelægger det for koordinatoren.

Er der er enighed blandt medlemmerne af det relevante kollegium, udarbejder de kompetente myndigheder i hjemlandene fuldt begrundede udkast til afgørelser om nægtelse af registrering på grundlag af de skriftlige udtalelser fra de medlemmer af kollegiet, der modsætter sig registrering, og sender dem til koordinatoren. De medlemmer af kollegiet, der finder, at der bør meddeles registrering, udarbejder og fremsender en detaljeret redegørelse for deres holdninger til koordinatoren.

5. Senest 60 arbejdsdage efter den i artikel 15, stk. 5, andet afsnit, omhandlede underretning og under alle omstændigheder senest 90 arbejdsdage derefter, i tilfælde af, at stk. 2 finder anvendelse, meddeler koordinatoren CESR fuldt begrundede

individuelle udkast til afgørelse om meddelelse eller nægtelse af registrering ledsaget af de detaljerede redegørelser, der er omhandlet i stk. 4, andet afsnit.

6. Senest 20 arbejdsdage efter modtagelsen af den i stk. 5 omhandlede meddelelse afgiver CESR sin rådgivning om kreditvurderingsbureauerne i gruppens overholdelse af kravene for registrering over for medlemmerne af det relevante kollegium. Efter modtagelsen af CESR's rådgivning foretager medlemmerne af kollegiet en ny behandling af forslaget til afgørelse.

7. De kompetente myndigheder i hjemlandene vedtager fuldt begrundede afgørelser om meddelelse eller nægtelse af registrering senest 15 arbejdsdage efter modtagelsen af CESR's rådgivning. Følger de kompetente myndigheder i hjemlandene ikke CESR's rådgivning, skal de begrunde det fuldt ud i afgørelserne. Hvis CESR ikke afgiver rådgivning, vedtager de kompetente myndigheder i hjemlandene deres afgørelser senest 30 arbejdsdage efter meddelelsen om forslaget til afgørelse til CESR i henhold til stk. 5.

Er medlemmerne af det relevante kollegium fortsat ikke nået til enighed om, hvorvidt et af kreditvurderingsbureauerne i gruppen skal registreres, vedtager den kompetente myndighed i hjemlandet for det pågældende kreditvurderingsbureau en fuldt begrundet afgørelse om nægtelse af registrering, der angiver de kompetente myndigheder, der ikke er enige i afgørelserne, og indeholder en redegørelse for deres synspunkter.

Artikel 18

Underretning om afgørelsen om meddelelse, nægtelse eller tilbagetrækning af registrering af et kreditvurderingsbureau

1. Den kompetente myndighed i hjemlandet underretter senest fem arbejdsdage efter vedtagelsen af en afgørelse i henhold til artikel 16 eller 17 det pågældende kreditvurderingsbureau om, hvorvidt det er blevet registreret. Når den kompetente myndighed i hjemlandet nægter at meddele registrering til et kreditvurderingsbureau, giver den en fuldstændig begrundelse herfor i afgørelsen.

2. Den kompetente myndighed i hjemlandet underretter Kommissionen, CESR og de øvrige kompetente myndigheder om enhver afgørelse i henhold til artikel 16, 17 eller 20.

3. Kommissionen offentliggør i *Den Europæiske Unions Tidende* og på sit websted en liste over alle kreditvurderingsbureauer, der er registreret i henhold til denne forordning. Denne liste ajourføres senest 30 dage efter underretningen i henhold til stk. 2.

Artikel 19

Registrerings- og tilsynsafgifter

Den kompetente myndighed i hjemlandet kan opkræve kreditvurderingsbureauet registrerings- og/eller tilsynsafgifter. Registrerings- og/eller tilsynsafgifterne skal stå i rimeligt forhold til de omkostninger, som den kompetente myndighed i hjemlandet afholder.

Artikel 20

Tilbagetrækning af registrering

1. Den kompetente myndighed i hjemlandet trækker registreringen af et kreditvurderingsbureau tilbage, når det:

- udtrykkeligt giver afkald på registreringen eller ikke har udstedt nogen kreditvurderinger i de seks forudgående måneder
- har opnået registrering på grundlag af urigtige erklæringer eller på anden uretmæssig vis
- ikke længere opfylder de betingelser, der skulle opfyldes for at opnå registrering, eller
- i alvorlig grad eller gentagne gange har overtrådt bestemmelserne i denne forordning om kreditvurderingsbureauers driftsforhold.

2. Når den kompetente myndighed i hjemlandet finder, at en af betingelserne i stk. 1 er opfyldt, underretter den koordinatoren og arbejder tæt sammen med medlemmerne af det relevante kollegium med henblik på at afgøre, om registreringen af kreditvurderingsbureauet skal trækkes tilbage.

Medlemmerne af kollegiet foretager en fælles vurdering og gør alt, hvad de med rimelighed kan, for at nå til enighed om, hvorvidt det er nødvendigt at trække registreringen af kreditvurderingsbureauet tilbage.

Er der ikke opnået enighed, anmoder den kompetente myndighed i hjemlandet på anmodning af et af de andre medlemmer af kollegiet eller på eget initiativ om rådgivning fra CESR. CESR afgiver sin rådgivning inden for 15 arbejdsdage efter modtagelsen af en sådan anmodning.

Den kompetente myndighed i hvert hjemland vedtager en individuel afgørelse om tilbagetrækning af registreringen på grundlag af den enighed, der er opnået i kollegiet.

Er der ikke opnået enighed mellem medlemmerne af kollegiet senest 30 dage, efter at koordinatoren blev underrettet om sagen, jf. første afsnit, kan den kompetente myndighed i hjemlandet vedtage en individuel afgørelse om tilbagetrækning af registreringen. Enhver afgivelse i dens afgørelse i forhold til de synspunkter, som de andre medlemmer af kollegiet har givet udtryk for, og eventuelt i forhold til rådgivningen fra CESR, skal begrundes fuldt ud.

3. Den kompetente myndighed i en medlemsstat, hvor kreditvurderinger, som er udstedt af det pågældende kreditvurderingsbureau, anvendes, og som finder, at en af betingelserne i stk. 1 er opfyldt, kan anmode det relevante kollegium om at undersøge, om betingelserne for tilbagetrækning af registreringen er opfyldt. Hvis den kompetente myndighed i hjemlandet beslutter ikke at trække registreringen af det pågældende kreditvurderingsbureau tilbage, skal den give en fuldstændig begrundelse.

4. Afgørelsen om tilbagetrækning af registreringen får øjeblikkelig virkning i hele Fællesskabet med forbehold af de overgangsperioder for anvendelse af kreditvurderinger, der er fastsat i artikel 24, stk. 2.

KAPITEL II

CESR og kompetente myndigheder

Artikel 21

Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg

1. CESR rådgiver de kompetente myndigheder i anliggender, der er omfattet af denne forordning. De kompetente myndigheder tager denne rådgivning i betragtning, inden de træffer endelig afgørelse i henhold til denne forordning.

2. CESR offentliggør senest 7. juni 2010 rådgivning om:

- a) registreringsprocessen og koordinationsforanstaltningerne mellem de kompetente myndigheder og med CESR, herunder om oplysningerne i bilag II og sprogordningen for de ansøgninger, der indgives til CESR
- b) kollegiernes operationelle funktion, herunder reglerne for fastlæggelse af medlemskabet af disse kollegier, anvendelsen af kriterierne for udvælgelse af koordinatoren, jf. artikel 29, stk. 5, litra a)-d), de skriftlige aftaler om kollegiernes drift og koordinationsordningerne mellem kollegierne
- c) de kompetente myndigheders anvendelse af valideringsordningen i henhold til artikel 4, stk. 3, samt
- d) fælles standarder om fremlæggelse af de oplysninger, herunder om struktur, format, metode og rapporteringsperiode, som kreditvurderingsbureauer skal give i henhold til artikel 11, stk. 2, og afsnit E, del II, punkt 1, i bilag I.

3. CESR offentliggør senest 7. september 2010 rådgivning om:

- a) den håndhævelsespraksis og de håndhævelsesaktiviteter, som de kompetente myndigheder skal anvende/udføre i henhold til denne forordning
- b) fælles standarder for vurdering af, om kreditvurderingsmetoder opfylder kravene i artikel 8, stk. 3
- c) de typer af foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1, litra d), til sikring af, at kreditvurderingsbureauerne fortsat overholder de lovmæssige krav, samt
- d) de oplysninger, som kreditvurderingsbureauet skal indgive i forbindelse med ansøgningen om godkendelse og vurderingen af dets systemiske betydning for finansmarkedernes stabilitet eller integritet, jf. artikel 5.

4. CESR offentliggør hvert år og første gang senest 7. december 2010 en rapport om anvendelsen af denne forordning. Denne rapport skal først og fremmest indeholde en vurdering af, hvordan de kreditvurderingsbureauer, der er registreret i medfør af denne forordning, gennemfører bilag I.

5. CESR samarbejder med Det Europæiske Banktilsynsudvalg, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/78/EF ⁽¹⁾, og Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/79/EF ⁽²⁾, og hører disse udvalg inden offentliggørelsen af rådgivning, jf. stk. 2 og 3.

Artikel 22

Kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat udpeger senest 7. juni 2010 en kompetent myndighed i forbindelse med denne forordning.

2. Kompetente myndigheder skal have personale med tilstrækkelig kapacitet og ekspertise for at være i stand til at anvende denne forordning.

Artikel 23

De kompetente myndigheders beføjelser

1. Hverken de kompetente myndigheder eller nogen anden offentlig myndighed i en medlemsstat forsøger at øve indflydelse på kreditvurderingernes indhold eller vurderingsmetoder i forbindelse med gennemførelsen af deres opgaver i henhold til denne forordning.

2. De kompetente myndigheder tillægges i overensstemmelse med national ret alle de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver i henhold til denne forordning. De udøver disse beføjelser:

- a) direkte
- b) i samarbejde med andre myndigheder, eller
- c) ved begæring til de kompetente retlige myndigheder.

3. For at de kompetente myndigheder kan udføre deres opgaver i henhold til denne forordning, har de, i overensstemmelse med national ret, beføjelse til i forbindelse med deres tilsynsopgave:

- a) at få adgang til ethvert dokument i enhver form og modtage eller tage en kopi deraf
- b) at kræve oplysninger af enhver person og om nødvendigt indkalde og afhøre en person for at indhente oplysninger
- c) at gennemføre varslede eller uvarslede kontrolbesøg på stedet, samt
- d) at kræve oplysninger om telefonsamtaler og datatrafik.

De kompetente myndigheder kan kun udøve beføjelser i henhold til første afsnit i forbindelse med kreditvurderingsbureauer, personer, som er involveret i kreditvurderingsaktiviteter, kreditvurderede enheder og tilknyttede tredjeparter, tredjeparter, hvortil kreditvurderingsbureauerne har outsourcet visse funktioner eller

⁽¹⁾ EUT L 25 af 29.1.2009, s. 23.

⁽²⁾ EUT L 25 af 29.1.2009, s. 28.

aktiviteter, og personer, der på anden vis har forbindelse til eller er forbundet med kreditvurderingsbureauer eller kreditvurderingsaktiviteter.

Artikel 24

Tilsynsforanstaltninger truffet af de kompetente myndigheder i hjemlandet

1. Når den kompetente myndighed i hjemlandet har fastslået, at et registreret kreditvurderingsbureau ikke opfylder de forpligtelser, der følger af denne forordning, kan den træffe følgende foranstaltninger:

- a) trække det pågældende kreditvurderingsbureaus registrering tilbage i henhold til artikel 20
- b) udstede et midlertidigt forbud mod at det pågældende kreditvurderingsbureau udsteder kreditvurderinger med virkning i hele Fællesskabet
- c) suspendere anvendelsen i reguleringsøjemed af kreditvurderinger udstedt af det pågældende kreditvurderingsbureau med virkning i hele Fællesskabet
- d) træffe passende foranstaltninger for at sikre, at kreditvurderingsbureauer fortsat opfylder gældende lovbestemmelser
- e) offentliggøre meddelelser
- f) henvise sager til strafferetlig forfølgelse ved de relevante nationale myndigheder.

2. Kreditvurderingerne kan fortsat anvendes i reguleringsøjemed efter vedtagelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og c), i en periode på højst:

- a) ti arbejdsdage, hvis der findes kreditvurderinger af samme finansielle instrument eller enhed, som er udstedt af andre kreditvurderingsbureauer, der er registreret i henhold til denne forordning, eller
- b) tre måneder, hvis der ikke findes kreditvurderinger af samme finansielle instrument eller enhed, som er udstedt af andre kreditvurderingsbureauer, der er registreret i henhold til denne forordning.

En kompetent myndighed kan forlænge perioden, jf. første afsnit, litra b), med tre måneder under ekstraordinære omstændigheder, der kan medføre en forstyrrelse af markedet eller indvirke på den finansielle stabilitet.

3. Inden den kompetente myndighed i hjemlandet træffer de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger, underretter den koordinatoren og hører medlemmerne af det relevante kollegium. Medlemmerne af kollegiet gør alt, hvad de med rimelighed kan, for at nå til enighed om nødvendigheden af at træffe de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1.

Er der ikke opnået enighed, anmoder den kompetente myndighed i hjemlandet på anmodning af et af de andre medlemmer af kollegiet eller på eget initiativ om rådgivning fra CESR. CESR afgiver sin rådgivning inden for ti arbejdsdage efter modtagelsen af en sådan anmodning.

Er der ikke opnået enighed mellem medlemmerne af kollegiet om, hvorvidt de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger skal træffes senest 15 arbejdsdage, efter at koordinatoren blev underrettet om sagen i henhold til første afsnit, kan den kompetente myndighed i hjemlandet vedtage en afgørelse. Enhver afvigelse i denne afgørelse i forhold til de synspunkter, som de andre medlemmer af kollegiet har givet udtryk for, og eventuelt i forhold til rådgivningen fra CESR, skal begrundes fuldt ud. Den kompetente myndighed i hjemlandet underretter uden unødigt forsinkelse koordinatoren og CESR om sin afgørelse.

Dette stykke finder anvendelse med forbehold af artikel 20.

Artikel 25

Tilsynsforanstaltninger, der træffes af andre kompetente myndigheder end den kompetente myndighed i hjemlandet

1. Når den kompetente myndighed i en medlemsstat har fastslået, at et registreret kreditvurderingsbureau, hvis vurderinger anvendes på dens område, overtræder de forpligtelser, der følger af denne forordning, kan den træffe følgende foranstaltninger:

- a) vedtage de i artikel 24, stk. 1, litra e) og f), omhandlede tilsynsforanstaltninger
- b) vedtage de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1, litra d), inden for dens jurisdiktion og overvejer herved nøje de foranstaltninger, som den kompetente myndighed i hjemlandet allerede har truffet eller påtænker at træffe
- c) pålægge suspension af den brug i reguleringsøjemed, som de i artikel 4, stk. 1, omhandlede institutioner, hvis vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende inden for dens jurisdiktion, gør af kreditvurderinger fra det pågældende kreditvurderingsbureau, med forbehold af den overgangsperiode, der er omhandlet i artikel 24, stk. 2
- d) anmode det relevante kollegium om at undersøge, om foranstaltningerne i artikel 24, stk. 1, litra b), c) eller d), er nødvendige.

2. Inden den kompetente myndighed vedtager de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) eller c), underretter den koordinatoren og hører medlemmerne af det relevante kollegium. Medlemmerne af kollegiet gør alt, hvad de med rimelighed kan, for at nå til enighed om nødvendigheden af at træffe de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b). I tilfælde af uenighed anmoder koordinatoren, på anmodning af et medlem af kollegiet eller på eget initiativ, CESR om rådgivning. CESR fremkommer med sin rådgivning senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af en sådan anmodning.

3. Er der ikke opnået enighed mellem medlemmerne af det relevante kollegium senest 15 arbejdsdage, efter at koordinatoren blev underrettet om sagen, jf. stk. 2, kan den kompetente myndighed i hjemlandet vedtage en afgørelse. Enhver afvigelse i dens afgørelse i forhold til de synspunkter, som de andre medlemmer af kollegiet har givet udtryk for, og eventuelt i forhold til rådgivningen fra CESR, skal begrundes fuldt ud. Den kompetente myndighed i hjemlandet underretter uden unødigt forsinkelse koordinatoren og CESR om sin afgørelse.

4. Denne artikel anvendes med forbehold af artikel 20.

KAPITEL III

Samarbejde mellem kompetente myndigheder

Artikel 26

Pligt til at samarbejde

1. De kompetente myndigheder samarbejder i det omfang, det er nødvendigt med henblik på denne forordning, herunder i tilfælde hvor den adfærd, der undersøges, ikke udgør en overtrædelse af nogen gældende lov- eller administrativ bestemmelse i den berørte medlemsstat.

2. De kompetente myndigheder samarbejder også tæt sammen med de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med de i artikel 4, stk. 1, omhandlede virksomheder.

Artikel 27

Udveksling af oplysninger

1. De kompetente myndigheder meddeler uden unødigt forsinkelse hinanden de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver i henhold til denne forordning.

2. De kompetente myndigheder kan til de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med de virksomheder, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, centralbanker, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder og eventuelt andre offentlige myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med betalings- og afviklingssystemer, videregive de fortrolige oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver. Samtidig må sådanne myndigheder eller organer ikke forhindres i at videregive oplysninger til de kompetente myndigheder, som de kompetente myndigheder har brug for til at varetage deres forpligtelser i henhold til denne forordning.

Artikel 28

Samarbejde ved en anmodning med henblik på kontrol eller undersøgelser på stedet

1. Den kompetente myndighed i en medlemsstat kan anmode om assistance fra den kompetente myndighed i en anden medlemsstat med henblik på kontrolbesøg på stedet eller undersøgelser.

Den kompetente myndighed, der fremkommer med en sådan anmodning, informerer CESR om enhver anmodning som omhandlet i første afsnit. De kompetente myndigheder kan i tilfælde af et kontrolbesøg eller en undersøgelse med grænseoverskridende konsekvenser anmode CESR om at varetage koordinationen i forbindelse hermed.

2. Når en kompetent myndighed modtager en anmodning fra en kompetent myndighed i en anden medlemsstat om at gennemføre et kontrolbesøg på stedet eller en undersøgelse, skal den:

- a) selv gennemføre kontrolbesøget på stedet eller undersøgelsen
- b) give den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, tilladelse til at deltage i et kontrolbesøg på stedet eller en undersøgelse

- c) give den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, tilladelse til selv at gennemføre kontrolbesøget på stedet eller undersøgelsen
- d) udpege revisorer eller andre sagkyndige til at gennemføre kontrolbesøget på stedet eller undersøgelsen eller
- e) dele specifikke opgaver i forbindelse med tilsynsaktiviteter med de andre kompetente myndigheder.

Artikel 29

Kollegier af kompetente myndigheder

1. Senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af en ansøgning om registrering, jf. artikel 15, etablerer den kompetente myndighed i hjemlandet eller, hvis det drejer sig om en gruppe af kreditvurderingsbureauer, den kompetente myndighed i hjemlandet for det kreditvurderingsbureau, der har fået bemyndigelse i henhold til artikel 15, stk. 2, et kollegium af kompetente myndigheder for at lette udførelsen af de opgaver, der er nævnt i artikel 4, 5, 6, 16, 17, 20, 24, 25 og 28.

2. Kollegiet skal bestå af den kompetente myndighed i hjemlandet og af de kompetente myndigheder, der er omhandlet i stk. 3, hvis der er tale om et enkelt bureau, eller af de kompetente myndigheder i hjemlandene og de kompetente myndigheder, der er omhandlet i stk. 3, hvis der er tale om en gruppe af bureauer.

3. Andre kompetente myndigheder end den kompetente myndighed i hjemlandet kan på ethvert tidspunkt beslutte at blive medlem af kollegiet, forudsat at:

- a) en filial, som er en del af kreditvurderingsbureauet eller en af virksomhederne i gruppen af kreditvurderingsbureauer, etableres inden for dens jurisdiktion, eller
- b) anvendelsen i reguleringsojemed af kreditvurderinger udstedt af det pågældende kreditvurderingsbureau eller den pågældende gruppe af kreditvurderingsbureauer er udbredt eller har eller kan forventes at få væsentlig betydning inden for dens jurisdiktion.

4. De andre kompetente myndigheder end medlemmerne af kollegiet, jf. stk. 3, inden for hvis jurisdiktionsområder de kreditvurderinger, der udstedes af det pågældende kreditvurderingsbureau eller den pågældende gruppe af kreditvurderingsbureauer, anvendes, kan deltage i kollegiets møder eller aktiviteter.

5. Senest 15 arbejdsdage efter etableringen af kollegiet vælger dets medlemmer en koordinator, idet CESR skal høres, hvis der ikke kan opnås enighed. Til dette formål skal der som minimum tages hensyn til følgende kriterier:

- a) forholdet mellem den kompetente myndighed og kreditvurderingsbureauet eller gruppen af kreditvurderingsbureauer
- b) i hvilket omfang kreditvurderinger vil blive anvendt i reguleringsojemed i et bestemt område eller bestemte områder
- c) det sted i Fællesskabet, hvor kreditvurderingsbureauet eller gruppen af kreditvurderingsbureauer udfører eller agter at udføre den væsentligste del af kreditvurderingsaktiviteterne, samt

- d) administrative hensyn, optimering af byrden og en hensigtsmæssig fordeling af arbejdsbyrden.

Medlemmerne af kollegiet tager valget af koordinator op til fornyet vurdering mindst hvert femte år for at sikre, at den valgte koordinator fortsat er det mest hensigtsmæssige valg i henhold til kriterierne i første afsnit.

6. Koordinatoren leder møderne i kollegiet, koordinerer kollegiets aktiviteter og sikrer effektiv udveksling af oplysninger mellem kollegiets medlemmer.

7. For at sikre et tæt samarbejde mellem de kompetente myndigheder i kollegiet udarbejder koordinatoren inden for ti arbejdsdage efter sit valg skriftlige retningslinjer for koordinering inden for kollegiets rammer med hensyn til følgende:

- a) oplysninger, der skal udveksles mellem kompetente myndigheder
- b) beslutningsprocessen mellem de kompetente myndigheder, uden at det berører artikel 16, 17, og 20
- c) de tilfælde, hvor de kompetente myndigheder skal høre hinanden
- d) de tilfælde, hvor de kompetente myndigheder skal anvende den mæglingsordning, der er omhandlet i artikel 31, samt
- e) de tilfælde, hvor de kompetente myndigheder kan delegeres tilsynsopgaver i overensstemmelse med artikel 30.

8. Er der ikke enighed om de skriftlige retningslinjer for koordinering, jf. stk. 7, kan ethvert medlem af kollegiet henvise sagen til CESR. Koordinatoren skal tage behørigt hensyn til rådgivning fra CESR om de skriftlige retningslinjer for koordinering før godkendelse af den endelige tekst. De skriftlige retningslinjer anføres i et enkelt dokument, der indeholder en fuldt begrundet redegørelse for eventuelle væsentlige afvigelser fra rådgivning fra CESR vedrørende de skriftlige retningslinjer. Koordinatoren fremsender de skriftlige retningslinjer til medlemmerne af kollegiet og til CESR.

Artikel 30

Delegation af opgaver mellem kompetente myndigheder

Den kompetente myndighed i hjemlandet kan delegeres enhver af sine opgaver til den kompetente myndighed i en anden medlemsstat, forudsat at denne myndighed er indforstået hermed. Delegationen af opgaver berører ikke den delegerende kompetente myndigheds ansvar.

Artikel 31

Mægling

1. CESR etablerer en mæglingsordning med henblik på at finde et fælles standpunkt blandt de berørte kompetente myndigheder.
2. I tilfælde af uenighed mellem kompetente myndigheder om en behandling eller foranstaltning i henhold til denne forordning

forelægger de sagen for CESR med henblik på mægling. De pågældende kompetente myndigheder tager behørigt hensyn til rådgivningen fra CESR og begrundes enhver afvigelse fra denne rådgivning fuldt ud.

Artikel 32

Tavshedspligt

1. Tavshedspligten gælder for alle personer, der arbejder eller har arbejdet for CESR, for den kompetente myndighed, eller for enhver myndighed eller person, som den kompetente myndighed har delegeret opgaver til, herunder revisorer og sagkyndige, der har indgået en kontrakt med den kompetente myndighed. Oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, må ikke videregives til en anden person eller myndighed, medmindre sådan videregivelse er nødvendig i forbindelse med en retsforfølgning.

2. Alle oplysninger, der udveksles mellem CESR og kompetente myndigheder og mellem de kompetente myndigheder i henhold til denne forordning, betragtes som fortrolige, undtagen når CESR eller den pågældende kompetente myndighed på det tidspunkt, hvor oplysningerne blev meddelt, har erklæret, at disse oplysninger kan videregives, eller når sådan videregivelse er nødvendig i forbindelse med en retsforfølgning.

Artikel 33

Videregivelse af oplysninger fra en anden medlemsstat

Den kompetente myndighed i en medlemsstat må kun videregive oplysninger, der er modtaget fra en kompetent myndighed i en anden medlemsstat, hvis den har fået en udtrykkelig tilladelse fra den kompetente myndighed, der overførte oplysningerne, og må i givet fald kun videregive informationerne til de formål, for hvilke denne kompetente myndighed har givet sin tilladelse, eller når sådan videregivelse er nødvendig i forbindelse med en retsforfølgning.

KAPITEL IV

Samarbejde med tredjelande

Artikel 34

Aftale om udveksling af oplysninger

De kompetente myndigheder kan kun indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med kompetente myndigheder i tredjelande, når de videregivne oplysninger er omfattet af regler om tavshedspligt, som mindst svarer til dem, der er omhandlet i artikel 32.

Sådan udveksling af oplysninger skal have til formål at give disse kompetente myndigheder mulighed for at udføre deres opgaver.

Medlemsstaterne anvender direktiv 95/46/EF for så vidt angår overførsel af personoplysninger til et tredjeland.

Artikel 35

Videregivelse af oplysninger fra tredjelande

Den kompetente myndighed i en medlemsstat må kun videregive oplysninger, der er modtaget fra kompetente myndigheder i tredjelande, hvis den kompetente myndighed i den berørte medlemsstat har fået en udtrykkelig tilladelse fra den kompetente

myndighed, der har overført oplysningerne, og må i givet fald kun videregive oplysningerne til de formål, for hvilke denne kompetente myndighed har givet sin tilladelse, eller når sådan videregivelse er nødvendig i forbindelse med en retsforfølgning.

AFSNIT IV

SANKTIONER, UDVALGSPROCEDURE, RAPPORTERING SAMT OVERGANGS- OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

KAPITEL I

Sanktioner, udvalgsprocedure og rapportering

Artikel 36

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed offentliggør enhver sanktion, der er blevet pålagt for overtrædelse af denne forordning, medmindre sådan offentliggørelse vil være til alvorlig skade for finansmarkederne eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de i stk. 1 omhandlede bestemmelser senest 7. december 2010. De giver straks Kommissionen meddelelse om eventuelle senere ændringer af disse.

Artikel 37

Ændringer i bilagene

Kommissionen kan ændre bilagene for at tage hensyn til udviklingen på de finansielle markeder, herunder udviklingen på internationalt plan, særlig i forbindelse med nye finansielle instrumenter og med henblik på konvergens i tilsynspraksis.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 38, stk. 2.

Artikel 38

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Det Europæiske Værdipapirudvalg, der er oprettet ved Kommissionens afgørelse 2001/528/EF⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 191 af 13.7.2001, s. 45.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

Artikel 39

Rapporter

1. Kommissionen udarbejder senest 7. december 2012 en vurdering af anvendelsen af denne forordning, herunder en vurdering af, i hvor høj grad der gøres brug af kreditvurderinger i Fællesskabet, af konsekvenserne for graden af koncentration på kreditvurderingsmarkedet, af omkostninger og fordele i forbindelse med forordningens følgevirkninger og af, hvorvidt det er hensigtsmæssigt, at den kreditvurderede enhed betaler kreditvurderingsbureauet (»udsteder betaler-modellen«), og forelægger en rapport herom til Europa-Parlamentet og Rådet.

2. Senest 7. december 2010 foretager Kommissionen på baggrund af drøftelser med de kompetente myndigheder en vurdering af anvendelsen af forordningens afsnit III, navnlig af samarbejdet mellem de kompetente myndigheder, CESR's juridiske status og tilsynspraksis. Kommissionen forelægger en rapport om disse forhold for Europa-Parlamentet og Rådet, om nødvendigt ledsaget af forslag til en fornyet vurdering af dette afsnit.

Rapporten skal indeholde en henvisning til Kommissionens forslag af 12. november 2008 til en forordning om kreditvurderingsbureauer og til betænkningen fra Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg af 23. marts 2009 om dette forslag.

3. Senest 7. december 2010 forelægger Kommissionen på baggrund af udviklingen inden for rammerne vedrørende regulering af og tilsyn med kreditvurderingsbureauer i tredjelande en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om virkningerne af denne udvikling og af de i artikel 40 omhandlede overgangsbestemmelser for finansmarkedernes stabilitet i Fællesskabet.

KAPITEL II

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 40

Overgangsbestemmelser

Kreditvurderingsbureauer, der opererer i Fællesskabet inden 7. juni 2010 (eksisterende kreditvurderingsbureauer), og som agter at ansøge om registrering i henhold til denne forordning, vedtager alle nødvendige foranstaltninger for at overholde dens bestemmelser senest 7. september 2010.

Kreditvurderingsbureauerne indgiver en ansøgning om registrering tidligst 7. juni 2010. Eksisterende kreditvurderingsbureauer indgiver deres ansøgning om registrering senest 7. september 2010.

Eksisterende kreditvurderingsbureauer kan fortsætte med at udstede kreditvurderinger, der kan anvendes i reguleringssøjemed af de i artikel 4, stk. 1, omhandlede finansielle institutioner, medmindre der gives afslag på registrering. Gives der afslag på registrering, finder artikel 24, stk. 2, anvendelse.

Artikel 41

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra datoen for dens ikrafttræden. Dog anvendes:

- artikel 4, stk. 1, fra 7. december 2010, og
- artikel 4, stk. 3, litra f), g) og h), fra 7. juni 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. september 2009.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BUZEK
Formand

På Rådets vegne
C. MALMSTRÖM
Formand

BILAG I

UAFHÆNGIGHED OG FOREBYGGELSE AF INTERESSEKONFLIKTER

Afsnit A

Organisatoriske krav

1. Kreditvurderingsbureauet skal have et administrations- eller tilsynsorgan. Dets øverste ledelse skal sikre, at:
 - a) kreditvurderingsaktiviteter er uafhængige, herunder af enhver form for politisk indflydelse eller begrænsning og af økonomisk pres
 - b) interessekonflikter identificeres, håndteres og offentliggøres på passende måde
 - c) kreditvurderingsbureauet overholder de øvrige krav i denne forordning.
2. Et kreditvurderingsbureau skal organiseres således, at det sikres, at dets forretningsinteresser ikke påvirker kreditvurderingsaktiviteternes uafhængighed eller nøjagtighed.

Et kreditvurderingsbureaus øverste ledelse skal have et godt omdømme, have tilstrækkelige kvalifikationer og tilstrækkelig erfaring samt sikre en sund og forsvarlig forvaltning af kreditvurderingsbureauet.

Mindst en tredjedel, men ikke under to medlemmer af et kreditvurderingsbureaus administrations- eller tilsynsorgan skal være uafhængige medlemmer, der ikke er involveret i kreditvurderingsaktiviteter.

Aflønningen af de uafhængige medlemmer af administrations- eller tilsynsorganet må ikke være knyttet til kreditvurderingsbureauets driftsresultater, og de skal aflønnes på en måde, der sikrer uafhængigheden af deres vurdering. Embedsperioden for administrations- eller tilsynsorganets uafhængige medlemmer er en forud fastsat periode på højst fem år, der ikke kan fornyes. Administrations- eller tilsynsorganets uafhængige medlemmer afskediges kun i tilfælde af forseelse eller utilstrækkelig faglig indsats.

Flertallet af administrations- eller tilsynsorganets medlemmer, herunder alle dets uafhængige medlemmer, skal have en tilstrækkelig ekspertise inden for finansielle tjenester. Forudsat at kreditvurderingsbureauet foretager kreditvurdering af strukturerede finansielle instrumenter, bør mindst et uafhængigt medlem og et andet medlem af dette organ have et indgående kendskab til og stor erfaring på ledelsesniveau om markederne for strukturerede finansielle instrumenter.

Ud over administrations- eller tilsynsorganets generelle ansvar har de uafhængige medlemmer af organet en specifik opgave, der består i at overvåge:

- a) udviklingen af kreditvurderingspolitikken og de metoder, som kreditvurderingsbureauet anvender i forbindelse med dets kreditvurderingsaktiviteter
- b) effektiviteten af kreditvurderingsbureauets interne kvalitetskontrollsystemer vedrørende kreditvurderingsaktiviteterne
- c) effektiviteten af de indførte foranstaltninger og procedurer for at sikre, at alle interessekonflikter identificeres, elimineres eller håndteres og offentliggøres, og
- d) compliance- og styringsprocesserne, herunder effektiviteten af den i punkt 9 i dette afsnit omhandlede kontrolfunktion.

Udtalelser fra de uafhængige medlemmer af administrations- eller tilsynsorganet om de i litra a)-d) omhandlede anliggender, forelægges regelmæssigt organet og stilles til rådighed for den kompetente myndighed på anmodning.

3. Et kreditvurderingsbureau fastsætter fyldestgørende politikker og procedurer for at sikre, at det opfylder dets forpligtelser i henhold til denne forordning.
4. Et kreditvurderingsbureau skal have passende administrative og regnskabsmæssige procedurer, interne kontrolmekanismer, effektive procedurer til risikovurdering og effektive kontrol- og sikkerhedsforanstaltninger på edb-området.

Disse interne kontrolmekanismer skal udarbejdes for at sikre, at afgørelser og procedurer på alle niveauer i kreditvurderingsbureauet overholdes.

Et kreditvurderingsbureau skal gennemføre og til enhver tid have beslutningsprocedurer og organisatoriske strukturer, der klart og på en dokumenteret måde angiver rapporteringsvejene og fordeler funktioner og ansvarsområder.

5. Et kreditvurderingsbureau opretter og skal til enhver tid have en permanent og effektiv compliancefunktionsafdeling («compliancefunktion»), der fungerer uafhængigt. Compliancefunktionen skal kontrollere og rapportere, hvorvidt kreditvurderingsbureauet og dets ansatte overholder denne forordnings bestemmelser. Compliancefunktionen skal:
 - a) kontrollere og med jævne mellemrum vurdere, om de ordninger og procedurer, der etableres i overensstemmelse med punkt 3, og foranstaltninger, der er truffet for at afhjælpe eventuelle mangler for så vidt angår kreditvurderingsbureauets overholdelse af sine forpligtelser, er passende og effektive
 - b) rådgive og bistå ledere, kreditvurderingsanalytikere, ansatte samt enhver anden fysisk person, hvis tjenester stilles til rådighed for eller under kontrol af kreditvurderingsbureauet, eller enhver person, der er direkte eller indirekte forbundet med bureauet ved et kontrolforhold, og som er ansvarlig for udøvelsen af kreditvurderingsaktiviteter, med hensyn til opfyldelsen af kreditvurderingsbureauets forpligtelser i henhold til denne forordning.
6. For at sikre, at compliancefunktionen kan varetage sine ansvarsområder korrekt og uafhængigt, skal et kreditvurderingsbureau sikre, at følgende betingelser opfyldes:
 - a) Compliancefunktionen har den nødvendige kompetence, de nødvendige ressourcer, den nødvendige sagkundskab og den nødvendige adgang til alle relevante oplysninger.
 - b) Der udnævnes en medarbejder, som er ansvarlig for compliancefunktionen og al rapportering i forbindelse med overholdelsen af forpligtelserne, jf. punkt 3.
 - c) Ledere, kreditvurderingsanalytikere, ansatte og enhver anden fysisk person, hvis tjenester stilles til rådighed for eller under kontrol af kreditvurderingsbureauet, eller enhver person, der er direkte eller indirekte forbundet med bureauet ved et kontrolforhold, og som er involveret i compliancefunktionen, er ikke involveret i udøvelsen af de kreditvurderingsaktiviteter, de overvåger.
 - d) Aflønningen af den medarbejder, som er ansvarlig for compliancefunktionen, er ikke knyttet til kreditvurderingsbureauernes driftsresultater, og medarbejderen aflønnes på en måde, der sikrer uafhængigheden af vedkommendes vurdering.

Den medarbejder, som er ansvarlig for compliancefunktionen, sikrer, at enhver interessekonflikt i forbindelse med de personer, der stilles til rådighed for compliancefunktionen, identificeres og elimineres.

Den medarbejder, som er ansvarlig for compliancefunktionen, foretager regelmæssige rapporteringer om udførelsen af sine opgaver til den øverste ledelse og administrations- eller tilsynsorganets uafhængige medlemmer.

7. Et kreditvurderingsbureau træffer passende og effektive organisatoriske og administrative foranstaltninger til at forebygge, identificere, eliminere eller håndtere og offentliggøre de i afsnit B, punkt 1, omhandlede interessekonflikter. Det sørger for, at der føres registre over alle alvorlige trusler mod kreditvurderingsaktiviteternes uafhængighed, herunder mod de i afsnit C omhandlede regler vedrørende kreditvurderingsanalytikere, samt de beskyttelsesforanstaltninger, der træffes for at imødegå disse trusler.
8. Et kreditvurderingsbureau anvender passende systemer, ressourcer og procedurer til at sikre kontinuitet og regelmæssighed i gennemførelsen af dets kreditvurderingsaktiviteter.
9. Et kreditvurderingsbureau etablerer en kontrolfunktion til regelmæssig kontrol af dets metoder, modeller, de vigtigste udgangshypoteser såsom matematiske eller korrelationsmæssige hypoteser samt af alle væsentlige ændringer af dem samt af hensigtsmæssigheden af disse metoder, modeller og hypoteser og af de vigtigste udgangshypoteser, såfremt de anvendes eller påtænkes anvendt til vurdering af nye finansielle instrumenter.

Denne kontrolfunktion er uafhængig af de forretningsområder, der er ansvarlig for kreditvurderingsaktiviteter, og rapporterer til medlemmerne af det i punkt 2 i dette afsnit omhandlede administrations- eller tilsynsorgan.

10. Et kreditvurderingsbureau overvåger og evaluerer hensigtsmæssigheden og effektiviteten af dets systemer, interne kontrolmekanismer og ordninger, der etableres i overensstemmelse med denne forordning, samt træffer passende foranstaltninger til at afhjælpe eventuelle mangler.

Afsnit B**Driftskrav**

1. Et kreditvurderingsbureau identificerer, eliminerer eller håndterer og offentliggør klart og tydeligt enhver eksisterende eller potentiel interessekonflikt, der kan påvirke de analyser og vurderinger, som dets kreditvurderingsanalytikere, ansatte eller enhver anden fysisk person, hvis tjenester stilles til rådighed for eller er under kontrol af kreditvurderingsbureauet, og som er direkte involveret i udstedelsen af kreditvurderinger, samt personer, der godkender kreditvurderinger, foretager.
2. Et kreditvurderingsbureau offentliggør navnene på de kreditvurderede enheder eller tilknyttede tredjeparter, hvorfra det modtager mere end 5 % af dets årlige indtægt.
3. Et kreditvurderingsbureau udsteder ikke en kreditvurdering under nogle af de følgende omstændigheder eller skal i forbindelse med en eksisterende kreditvurdering omgående oplyse, at denne eventuelt kan være usikker på grund af følgende:
 - a) når kreditvurderingsbureauet eller personer, der er omhandlet i punkt 1, direkte eller indirekte ejer finansielle instrumenter hos den kreditvurderede enhed eller en tilknyttet tredjepart eller har enhver anden direkte eller indirekte ejerskabsinteresse i denne enhed eller tredjepart, bortset fra kapitalrettigheder i diversificerede kollektive investeringsordninger, herunder forvaltede midler såsom pensionskasser eller livsforsikring
 - b) når kreditvurderingen udstedes for den kreditvurderede enhed eller en tilknyttet tredjepart, der er direkte eller indirekte forbundet med kreditvurderingsbureauet ved et kontrolforhold
 - c) når en i punkt 1 omhandlet person er medlem af den kreditvurderede enheds eller en tilknyttet tredjeparts administrations- eller tilsynsorganer, eller
 - d) når en kreditvurderingsanalytiker, der har deltaget i udarbejdelsen af en kreditvurdering, eller en person, der har godkendt kreditvurderingen, har haft en forbindelse med den kreditvurderede enhed eller enhver tilknyttet tredjepart, der vil kunne medføre en interessekonflikt.

Et kreditvurderingsbureau skal ligeledes straks vurdere, om der er grundlag for en fornyet vurdering eller tilbagetrækning af den eksisterende kreditvurdering.

4. Et kreditvurderingsbureau udfører ikke konsulent- eller rådgivningsaktiviteter for den kreditvurderede enhed eller en tilknyttet tredjepart vedrørende disses selskabsstruktur eller juridiske struktur, aktiver, passiver eller aktiviteter.

Et kreditvurderingsbureau kan udføre andre tjenester end udstedelse af kreditvurderinger («accessoriske tjenester»). Accessoriske tjenester udgør ikke en del af kreditvurderingsaktiviteterne; de omfatter markedsprognoser, skøn vedrørende økonomiske tendenser, prisanalyser og andre generelle analyser af data samt tilknyttede formidlingstjenester.

Et kreditvurderingsbureau sikrer, at udførelsen af accessoriske tjenester ikke medfører en interessekonflikt i forhold til dets kreditvurderingsaktiviteter, og det oplyser i dets endelige kreditvurderinger, hvilke accessoriske tjenester der er ydet til den kreditvurderede enhed eller enhver tilknyttet tredjepart.

5. Et kreditvurderingsbureau sikrer, at kreditvurderingsanalytikere eller personer, der godkender kreditvurderinger, hverken formelt eller uformelt fremsætter forslag eller giver anbefalinger om udformningen af strukturerede finansielle instrumenter, om hvilke kreditvurderingsbureauet forventes at udstede en kreditvurdering.
6. Et kreditvurderingsbureau udformer dets rapporterings- og kommunikationskanaler således, at det sikres, at de i punkt 1 omhandlede personer er uafhængige i forhold til andre af kreditvurderingsbureauets aktiviteter, som udføres på kommercielt grundlag.
7. Et kreditvurderingsbureau fører passende registre over dets kreditvurderingsaktiviteter, og, når det er relevant, revisionsspor af dets kreditvurderingsaktiviteter. Disse registre skal indeholde:
 - a) oplysning for hver kreditvurderingsbeslutning om de kreditvurderingsanalytikere, der har deltaget i udarbejdelsen af kreditvurderingen, om de personer, der har godkendt kreditvurderingen, oplysninger om, hvorvidt kreditvurderingen fandt sted efter opfordring eller uopfordret samt datoen for gennemførelsen af kreditvurderingsaktiviteten
 - b) regnskaberne i forbindelse med de vederlag, der er modtaget fra en vurderet enhed eller en tilknyttet tredjepart eller anden bruger
 - c) regnskaberne for enhver bruger, der abonnerer på kreditvurderingerne eller tilknyttede tjenester

- d) registre, der indeholder dokumentation vedrørende de gældende procedurer og metoder, som kreditvurderingsbureauet anvender ved udarbejdelsen af kreditvurderinger
 - e) de interne registre og dokumenter, herunder ikke-offentliggjorte informationer og arbejdspapirer, der udgør grundlaget for enhver kreditvurderingsbeslutning
 - f) rapporter vedrørende kreditanalyser, kreditvurderinger og private kreditvurderinger, herunder ikke-offentliggjorte informationer og arbejdspapirer, der udgør grundlaget for de synspunkter, der kommer til udtryk i rapporterne
 - g) registre over de procedurer og foranstaltninger, der er gennemført af kreditvurderingsbureauet med henblik på overholdelse af denne forordning, samt
 - h) kopier af interne og eksterne meddelelser, herunder elektroniske meddelelser, der er modtaget eller sendt af kreditvurderingsbureauet og dets ansatte, vedrørende kreditvurderingsaktiviteter.
8. De i punkt 7 omhandlede registre og revisionsspor skal opbevares i det registrerede kreditvurderingsbureaus lokaler i mindst fem år og stilles til rådighed for de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat, når de anmoder herom.

Når registreringen af et kreditvurderingsbureau tilbagetrækkes, opbevares registrene i yderligere mindst tre år.

9. Registre over kreditvurderingsbureauets og den kreditvurderede enheds eller dens tilknyttede tredjeparters respektive rettigheder og pligter i henhold til en aftale om udførelse af kreditvurderingstjenester skal mindst opbevares, så længe at forholdet mellem denne kreditvurderede enhed eller dens tilknyttede tredjeparter eksisterer.

Afsnit C

Regler vedrørende kreditvurderingsanalytikere og andre personer, der er direkte involveret i kreditvurderingsaktiviteter

1. Kreditvurderingsanalytikere, ansatte i kreditvurderingsbureauet samt enhver anden fysisk person, hvis tjenester stilles til rådighed for eller under kontrol af kreditvurderingsbureauet, og som er direkte involveret i kreditvurderingsaktiviteter, og personer med tæt tilknytning til disse som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2004/72/EF⁽¹⁾, må ikke købe eller sælge eller deltage i andre former for transaktioner vedrørende et finansielt instrument, der udstedes, garanteres eller på anden måde understøttes af en kreditvurderet enhed inden for deres primære analysefelt, end kapitalrettigheder i diversificerede kollektive investeringsordninger, herunder forvaltede midler såsom pensionskasser og livsforsikring.
2. En person, der er omhandlet i punkt 1, må ikke deltage i eller på anden måde påvirke fastsættelsen af en kreditvurdering af en bestemt kreditvurderet enhed, hvis denne person:
 - a) ejer andre finansielle instrumenter i den kreditvurderede enhed end kapitalinteresser i diversificerede kollektive investeringsordninger
 - b) ejer andre finansielle instrumenter i enhver enhed, der er tilknyttet en kreditvurderet enhed, end kapitalrettigheder i diversificerede kollektive investeringsordninger, hvis dette ejerskab kan medføre eller generelt opfattes som en årsag til interessekonflikter
 - c) for nylig har haft et ansættelses-, forretnings- eller andet forhold til den kreditvurderede enhed, der kan medføre eller generelt opfattes som en årsag til interessekonflikter.
3. Kreditvurderingsbureauer sikrer, at personer, der er omhandlet i punkt 1:
 - a) træffer alle passende foranstaltninger til at beskytte kreditvurderingsbureauets ejendom og dokumenter mod svig, tyveri eller misbrug under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af deres virksomhed og arten og omfanget af deres kreditvurderingsaktiviteter
 - b) ikke videregiver oplysninger om kreditvurderinger eller mulige fremtidige kreditvurderinger fra kreditvurderingsbureauet, undtagen til den kreditvurderede enhed eller dens tilknyttede tredjepart

⁽¹⁾ Kommissionens direktiv 2004/72/EF af 29. april 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF, for så vidt angår accepteret markedspraksis, definition af intern viden i forbindelse med varederivater, udarbejdelse af lister over insiders, anmeldelse af ledende medarbejders transaktioner og af mistænkelige transaktioner (EUT L 162 af 30.4.2004, s. 70).

- c) ikke deler fortrolige oplysninger, der er blevet betroet kreditvurderingsbureauet, med kreditvurderingsanalytikere og de ansatte hos en person, der er direkte eller indirekte forbundet med kreditvurderingsbureauet ved et kontrolforhold, samt enhver anden fysisk person, hvis tjenester stilles til rådighed for eller er under kontrol af kreditvurderingsbureauet, og som er direkte involveret i kreditvurderingsaktiviteter, og
 - d) ikke anvender eller deler fortrolige oplysninger med henblik på handel med finansielle instrumenter eller ethvert andet formål, undtagen gennemførelsen af kreditvurderingsaktiviteterne.
4. Personer, der er omhandlet i punkt 1, må ikke anmode om eller modtage penge, gaver eller fordele fra en person, der indgår i et forretningsforhold med kreditvurderingsbureauet.
5. Hvis en person, der er omhandlet i punkt 1, finder, at en tilsvarende person har begået en handling, som førstnævnte anser som ulovlig, skal vedkommende straks indberette dette til den medarbejder, som er ansvarlig for compliancefunktionen, uden negative følger for indberetteren.
6. Når en kreditvurderingsanalytiker afslutter sit ansættelsesforhold og bliver ansat i en kreditvurderet enhed, i hvis kreditvurdering den pågældende har været involveret, eller i en finansiell virksomhed, hvormed den pågældende har haft kontakt som led i sit arbejde i kreditvurderingsbureauet, skal kreditvurderingsbureauet foretage en gennemgang af kreditvurderingsanalytikerens arbejde i de sidste to år inden vedkommendes fratræden.
7. En person, der er omhandlet i punkt 1, må først påtage sig en ledende stilling i den kreditvurderede enhed eller dens tilknyttede tredjepart seks måneder efter kreditvurderingen.
8. I forbindelse med artikel 7, stk. 4, skal kreditvurderingsbureauer sikre følgende:
- a) Ledende kreditvurderingsanalytikere må ikke være involveret i kreditvurderingsaktiviteter knyttet til den samme kreditvurderede enhed eller dens tilknyttede tredjeparter i mere end højst fire år.
 - b) Kreditvurderingsanalytikere må ikke være involveret i kreditvurderingsaktiviteter knyttet til den samme kreditvurderede enhed ellers dens tilknyttede tredjeparter i mere end højst fem år.
 - c) De personer, der godkender kreditvurderinger, må ikke være involveret i kreditvurderingsaktiviteter knyttet til den samme kreditvurderede enhed ellers dens tilknyttede tredjeparter i mere end højst syv år.

De personer, der er omhandlet i første afsnit, litra a), b) og c), må ikke være involveret i kreditvurderingsaktiviteter knyttet til den i disse litraer omhandlede kreditvurderede enhed eller dens tilknyttede tredjeparter, inden for to år af efter de i ovennævnte litraer fastsatte tidsperioder er udløbet.

Afsnit D

Regler om fremlæggelse af kreditvurderinger

I. Generelle forpligtelser

1. Et kreditvurderingsbureau sikrer, at navnet og stillingsbetegnelsen for den ledende kreditvurderingsanalytiker i en given kreditvurderingsaktivitet og navnet og stillingsbetegnelsen for den person, der var hovedansvarlig for godkendelsen af kreditvurderingen, klart og tydeligt fremgår af denne.
2. Et kreditvurderingsbureau skal mindst sikre, at:
 - a) alle væsentlige kilder, der anvendes til at udarbejde kreditvurderingen, er anført, herunder den kreditvurderede enhed eller, hvor det er hensigtsmæssigt, dens tilknyttede tredjepart, og at det oplyses, om kreditvurderingen er blevet fremlagt for denne kreditvurderede enhed eller dens tilknyttede tredjepart og ændret efter denne fremlæggelse, inden den er blevet udstedt
 - b) den vigtigste metode eller metodeversion, som blev anvendt til fastsættelse af kreditvurderingen, klart angives med en henvisning til en fuldstændig beskrivelse heraf; når kreditvurderingen er baseret på mere end én metode, eller når henvisningen til kun den vigtigste metode kan få investorer til at overse andre vigtige aspekter af kreditvurderingen, herunder eventuelle væsentlige ændringer og afvigelser, skal kreditvurderingsbureauet forklare dette forhold i kreditvurderingen og angive, hvorledes der er taget hensyn til de forskellige metoder eller disse andre aspekter i kreditvurderingen

- c) meningen med hver kreditvurderingskategori, definitionen af misligholdelse eller inddrivelse sammen med angivelsen af enhver passende risikoadvarsel, herunder en følsomhedsanalyse af de vigtigste relevante udgangshypoteser, såsom matematiske eller korrelationsmæssige hypoteser ledsaget af værst tænkeligt scenario- og bedst tænkeligt scenario-kreditvurderinger er forklaret
 - d) datoen, hvor kreditvurderingen første gang blev frigivet til distribution, og datoen, hvor den sidst blev ajourført, anføres klart og tydeligt, samt
 - e) oplysninger er givet om, hvorvidt kreditvurderingen vedrører et nyligt udstedt finansielt instrument, og hvorvidt det er første gang, at kreditvurderingsbureauet vurderer det finansielle instrument.
3. Kreditvurderingsbureauet informerer den kreditvurderede enhed senest 12 timer inden offentliggørelse af kreditvurderingen og om de primære betragtninger, som kreditvurderingen bygger på, således at enheden har en mulighed for at gøre kreditvurderingsbureauet opmærksom på eventuelle faktuelle mangler.
4. Et kreditvurderingsbureau skal give klar og tydelig oplysning om alle egenskaber og begrænsninger for kreditvurderingen, når de offentliggør kreditvurderinger. Især skal et kreditvurderingsbureau på synlig vis ved offentliggørelsen af enhver kreditvurdering angive, om det finder kvaliteten af de oplysninger, der er tilgængelige om den kreditvurderede enhed, tilfredsstillende, og i hvilket omfang det har kontrolleret de oplysninger, som er blevet leveret af den kreditvurderede enhed eller dens tilknyttede tredjepart. Hvis en kreditvurdering omfatter en type enhed eller finansielt instrument, for hvilke der kun findes begrænsede historiske oplysninger, skal kreditvurderingsbureauet klart og tydeligt og på synlig vis angive sådanne begrænsninger for kreditvurderingen.

I et tilfælde, hvor manglen på pålidelige oplysninger eller den komplekse struktur af en ny type finansielt instrument eller kvaliteten af de tilgængelige oplysninger ikke er tilfredsstillende eller rejser alvorlig tvivl med hensyn til, hvorvidt et kreditvurderingsbureau kan udstede en pålidelig kreditvurdering, skal kreditvurderingsbureauet afstå fra at udstede en kreditvurdering eller trække en eksisterende kreditvurdering tilbage.

5. Når et kreditvurderingsbureau meddeler en kreditvurdering, skal det i dets pressemeddelelser eller rapporter redegøre for de nøgleelementer, der ligger til grund for kreditvurderingen.

Når de i punkt 1, 2 og 4 omhandlede oplysninger ville være uforholdsmæssigt pladskrævende i forhold til omfanget af den udsendte rapport, er det tilstrækkeligt i selve rapporten at anføre en klar og tydelig henvisning til det sted, hvor der er direkte og nem adgang til sådanne oplysninger, herunder et direkte link til oplysningerne på et passende websted hos kreditvurderingsbureauet.

II. *Supplerende oplysninger om kreditvurderinger af strukturerede finansielle instrumenter*

1. Når et kreditvurderingsbureau vurderer et struktureret finansielt instrument, skal det i kreditvurderingen anføre alle de oplysninger om den tab- og pengestrømsanalyse, det har foretaget eller støtter sig til, samt angive forventede ændringer af kreditvurderingen.
2. Et kreditvurderingsbureau oplyser, på hvilket niveau det har evalueret procedurerne for fornøden omhu, der gennemføres for så vidt angår de strukturerede finansielle instrumenters underliggende finansielle instrumenter eller andre aktiver. Kreditvurderingsbureauet skal oplyse, om det har foretaget en evaluering af sådanne procedurer for fornøden omhu, eller om det har taget udgangspunkt i evalueringer fra en tredjepart, med angivelse af, hvorledes resultatet af en sådan evaluering påvirker kreditvurderingen.
3. Når et kreditvurderingsbureau udsteder kreditvurderinger af strukturerede finansielle instrumenter, skal offentliggørelsen af metoder, modeller og de vigtigste udgangshypoteser ledsages af vejledning, der forklarer de hypoteser, parametre, tærskler og usikkerheder vedrørende modellerne og vurderingsmetoderne, herunder simuleringer af stressscenarier, der er udført af bureauet i forbindelse med vurderingerne. Disse oplysninger skal være klare og let forståelige.
4. Et kreditvurderingsbureau offentliggør løbende oplysninger om alle de strukturerede finansielle produkter, der er indgivet til bureauet med henblik på en første gennemgang eller en foreløbig vurdering. Oplysningerne offentliggøres, uanset om udstederne indgår en kontrakt med kreditvurderingsbureauet om en endelig vurdering eller ej.

Afsnit E**Oplysninger****I. Generelle oplysninger**

Et kreditvurderingsbureau skal generelt oplyse, at det er registreret i overensstemmelse med denne forordning og fremlægge følgende oplysninger:

1. alle eksisterende eller potentielle interessekonflikter som omhandlet i punkt 1 i afsnit B
2. en liste over dets accessoriske tjenester
3. dets politik om offentliggørelse af kreditvurderinger eller andre hertil knyttede meddelelser
4. dets lønordningers generelle karakter
5. metoder og beskrivelser af modeller og vigtigste udgangshypoteser såsom matematiske eller korrelationsmæssige hypoteser, som anvendes i forbindelse med kreditvurderingsaktiviteter samt væsentlige ændringer heraf
6. enhver væsentlig ændring af dets systemer, ressourcer og procedurer, samt
7. når det er relevant, dets adfærdskodeks.

II. Periodiske oplysninger

Et kreditvurderingsbureau skal periodisk give følgende oplysninger:

1. hver sjette måned gives der oplysninger om historiske misligholdelsesrater for dets kreditvurderingskategorier med sondring efter udstedernes væsentligste geografiske områder, og om hvorvidt misligholdelsesraterne for disse kategorier har ændret sig i tidens løb
2. årligt gives følgende oplysninger:
 - a) en liste over kreditvurderingsbureauets 20 største kunder efter den indtægt, de repræsenterer, samt
 - b) en liste over de af kreditvurderingsbureauets kunder, hvis bidrag til den vækst, der er skabt i bureauets indtægt i det forudgående regnskabsår, oversteg væksten i bureauets samlede indtægt i det pågældende år med en faktor på over 1,5. Hver af disse kunder skal kun anføres på listen, når de i det pågældende år repræsenterede mere end 0,25 % af kreditvurderingsbureauets samlede indtægt på verdensplan.

I forbindelse med dette punkt forstås der ved »kunde« en enhed, dets dattervirksomheder og tilknyttede enheder, i hvilke førstnævnte enhed har kapitalinteresser på over 20 %, og alle andre enheder, for hvilke enheden har forhandlet struktureringen af en gældsudstedelse på vegne af en kunde, og hvor et vederlag er blevet betalt direkte eller indirekte til kreditvurderingsbureauet for kreditvurderingen af denne gældsudstedelse.

III. Rapport om gennemsigtighed

Et kreditvurderingsbureau skal årligt give følgende oplysninger:

1. detaljerede oplysninger om kreditvurderingsbureauets retlige form og ejerskab, herunder oplysninger om kapitalinteresser som omhandlet i artikel 9 og 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked ⁽¹⁾
2. en beskrivelse af de interne kontrolmekanismer til sikring af kvaliteten i kreditvurderingsaktiviteterne
3. statistikker for, hvor stor en del af personalet, der er beskæftiget med nye kreditvurderinger, revisionen af eksisterende kreditvurderinger, evaluering af de anvendte metoder og modeller samt den øverste ledelse

⁽¹⁾ EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.

4. en beskrivelse af dets arkiveringspraksis
5. resultatet af den årlige interne kontrol af dets uafhængige compliancefunktion
6. en beskrivelse af dets rotationspolitik for det ledende personale og kreditvurderingsanalytikere
7. finansielle oplysninger om kreditvurderingsbureauets indtægt fordelt mellem indtægter hidrørende fra kreditvurderingsaktiviteterne og de øvrige aktiviteter med en fuldstændig beskrivelse af hver kategori samt
8. en redegørelse for virksomhedsledelse i den i artikel 46a, stk. 1, i Rådets direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 om årsregnskaberne for visse selskabsformer ⁽¹⁾ anvendte betydning. I forbindelse med denne redegørelse skal kreditvurderingsbureauet levere de i artikel 46a, stk. 1, litra d), i nævnte direktiv omhandlede oplysninger, uanset om det er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11.

⁽²⁾ EUT L 142 af 30.4.2004, s. 12.

BILAG II

OPLYSNINGER, DER SKAL ANGIVES I ANSØGNINGEN OM REGISTRERING

1. Kreditvurderingsbureauets fulde navn og adressen på det vedtægtsmæssige hjemsted i Fællesskabet
 2. Navn og kontaktoplysninger for kontaktpersonen og for den medarbejder, som er ansvarlig for compliancefunktionen
 3. Juridisk status
 4. Kreditvurderingsklasser for hvilke kreditvurderingsbureauet ansøger om at blive registreret
 5. Ejerskabsstruktur
 6. Organisationsstruktur og corporate governance
 7. Finansielle ressourcer til at udføre kreditvurderingsaktiviteter
 8. Kreditvurderingsbureauets personale og dettes ekspertise
 9. Oplysninger om kreditvurderingsbureauets datterselskaber
 10. Beskrivelse af de anvendte procedurer og metoder til udstedelse og kontrol af kreditvurderinger
 11. Politikker og procedurer til identifikation, håndtering og offentliggørelse af alle interessekonflikter
 12. Oplysninger om kreditvurderingsanalytikere
 13. Ordninger vedrørende løn og præstationsvurdering
 14. Andre tjenester end kreditvurderingsaktiviteter, som kreditvurderingsbureauet agter at udføre
 15. Driftsplan, herunder oplysninger om, hvor de væsentligste forretningsaktiviteter forventes at finde sted, hvilke filialer der skal oprettes, og hvilken type aktivitet der påtænkes
 16. Dokumenter og detaljerede oplysninger om den forventede anvendelse af validering
 17. Dokumenter og detaljerede oplysninger om de forventede outsourcingaftaler, herunder oplysninger om enheder, der påtager sig outsourcingfunktioner.
-